athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

அத்தியாயம் 7

இந்திய அரசாங்கமும் அரசியலும்

இறைமையுடைய மக்களாட்சி முறை கொண்ட நாட்டின் அரசியல் சட்டம் மக்கள் பிரதிநிதிகளை அடங்கிய அரசியல் நிர்ணய சபையால் இயற்றப்படுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பு, அரசியலமைப்பு பேரவையால் (1946-49) உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய அரசியலமைப்பு பேரவையின் (Constituent Assembly) தலைவராக டாக்டர் இராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் செயல்பட்டார். டாக்டர். B. R. அம்பேத்கார் அவர்கள் வரைவுக்குழுவின் (Drafting Committee) தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். இந்திய அரசியலமைப்பு, அரசியலமைப்பு பேரவை உறுப்பினர்களின் கூட்டுப்படைப்பாகும்.

7.1 இந்திய அரசியலமைப்பின் சிறப்பியல்புகள் (SALIENT FEATURES OF THE INDIAN CONSTITUTION)

1. முகப்புரை
2. எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு
3. நெகிழா அரசியலமைப்பு
4. கூட்டாட்சி முறை
5. மதசார்பற்ற அரசு
6. பாராளுமன்ற மக்களாட்சி
7. அடிப்படை உரிமைகள்
8. அரசுக் கொள்கையினை நெறிப்படுத்தும் கோட்பாடுகள்
9. அடிப்படை கடமைகள்
10. நீதிப்புனராய்வு

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

11. வயது வந்தோர் வாக்குரிமை.

முகப்புரை (PREAMBLE)

இந்திய அரசியலமைப்பு முகப்புரையிலிருந்து துவங்குகிறது. அரசியலமைப்பின் நோக்கங்களை முகப்புரை சுருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கின்றது. அரசியலமைப்பின் குறிக்கோள்கள் யாவும் முகப்புரையுள் அடங்கியுள்ளன என்று கூறலாம். அரசியலமைப்பின் வகையங்களை (Provisions) விளங்க வைப்பதற்கு இது துணையாக இருக்கிறது. முகப்புரை அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியாகாது. எனவே இது நீதிமன்றங்களின் நீதிப் புனராய்வுக்கு அப்பாற்பட்டது.

1976ம் ஆண்டைய 42வது அரசியல் சட்டத் திருத்த மசோதாவுக்குப் பிறகு கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இருக்கிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்புரை

இந்திய மக்களாகிய நாம் இந்திய நாட்டின் இறைமை சமச்சமுதாயம், சமயசார்பின்மை மற்றும் மக்களாட்சி முறை கொண்ட ஒரு குடியரசாக நிறுவ பவித்தரமான முடிவெடுத்து.

அதன் குடிமக்கள் அனைவருக்கும்

1. சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் **நீதி**
2. எண்ணம், சொல் நம்பிக்கை
3. சமய நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாடு இவற்றில் **சுதந்திரம்** சமுதாயப்படிநிலை, வாய்ப்பு நலம் இவற்றில் **சமத்துவம்** ஆகியவற்றை எய்திடச் செய்யவும் அவர்கள் அனைவரிடையேயும்
4. தனிமனிதனின் மாண்பு, நாட்டு மக்களின் **ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு** இவற்றை உறுதிப்படுத்தும் உடன் பிறப்புரிமையினை வளர்க்கவும்

உள்ளார்ந்த உறுதியுடையவராய், நம்முடைய அரசியலமைப்புப் பேரவையில் 1949 நவம்பர் இருபத்தாறாம் நாளாகிய இன்று ஈங்கிதனால், இந்த அரசியலமைப்பினை ஏற்று, இயற்றி, நமக்கு நாமே வழங்கிக் கொள்கிறோம்.

சமச்சமுதாயம், சமயச்சார்பின்மை, ஒருமைப்பாடு ஆகியன முகப்புரையில் 1976 ஆம் ஆண்டு 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தின் மூலம் சேர்க்கப்பட்டன.

எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு (WRITTEN CONSTITUTION)

எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு என்பது பொதுவாக எழுதப்பட்ட நிலையில் விதிமுறைகளடங்கிய நூல் வடிவில் கிடைக்கக்கூடிய அரசியலமைப்பைக் குறிக்கும். இந்திய அரசியலமைப்பு எழுதப்பட்ட ஒன்று. இந்திய அரசியலமைப்பு 1950, ஜனவரி 26ல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இது மிக விரிவாக எழுதப்பட்ட ஆவணமாகும். பிரிட்டன், அயர்லாந்து, கனடா மற்றும் ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளே இந்திய அரசியலமைப்புக்கு மூலாதாரமாக இருந்தன. இந்தியாவின் தேவையையும், சூழ்நிலையையும் மனதில் கொண்டு, அரசியலமைப்பை வகுத்தவர்கள் மற்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளின் கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கொண்டனர்.

நெகிழா அரசியலமைப்பு (RIGID CONSTITUTION)

பேராசிரியர் டைசியின் (Dicey) கூற்றுப்படி நெகிழா அரசியலமைப்பின் விதிமுறைகளைச் சாதாரணச் சட்டங்களைத் திருத்தும் வழிமுறையைப் பயன்படுத்தித் திருத்தமுடியாது.

அரசியலமைப்பு சட்டம் என்பது அரசியலமைப்பில் அடங்கியுள்ள வகையங்களைக் குறிக்கும். சட்டமன்றத்தில் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் சாதாரண சட்டங்கள் எனப்படும். அரசியலமைப்புச் சட்டம் சாதாரண சட்டத்தினின்றும் வேறுபட்டது. இந்திய அரசியலமைப்பின் விதிமுறைகளில் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குச் சில சிறப்பு வழிவகைகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன.

இந்திய அரசியலமைப்பின் சில வகையங்கள் எளிய முறையில் திருத்தப்படலாம் என்றும், சில வகையங்கள் அவ்வளவு எளிதாக திருத்தம் செய்யப்பட இயலாது என்றும் அறியலாம். ஆகவே

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

நம்முடைய அரசியலமைப்பு நெகிழும் இயல்பும், நெகிழா இயலபும் கொண்டுள்ளது என்று நாம் அறிகிறோம்.

கூட்டாட்சி முறை (FEDERAL SYSTEM)

கூட்டாட்சி முறை என்பது, மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கங்கள் என இருவகையான அரசாங்கங்களைப் பெற்று அவற்றின் அதிகார வரம்புகள் வரையறுக்கப்பட்டு செயல்படக்கூடிய முறையாகும்.

நமது அரசியலமைப்பு பின்வரும் கூட்டாட்சி இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

1. அரசியலமைப்பின் இறைமை
2. நெகிழா அரசியலமைப்பு
3. அதிகாரப் பங்கீடு
4. சுதந்திரமான நீதித்துறை

மதசார்பற்ற அரசு

நமது அரசியலமைப்பு மதசார்பற்ற அரசை நிறுவியுள்ளது. மதம் அரசு தலையீட்டிலிருந்து விடுபட்டது. அரசு எந்த குறிப்பிட்ட மதத்தையும் சாராதது. குடிமக்கள் அனைவருக்கும் சுதந்திரமான தெய்வ நம்பிக்கை, கடவுள் வழிபாடு மற்றும் அவரவர் மனசாட்சியை பின்பற்ற முழுசுதந்திரம் அளிக்கப்படுகிறது. மதசார்பற்ற தன்மைக்கு அடிப்படையானது ஒழுக்க நெறியாகும். அது சமுதாயத்தில் சமத்துவத்தையும், நீதியையும் நிலைநாட்டும்.

நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி (PARLIAMENTARY DEMOCRACY)

இந்திய அரசியலமைப்பு, ஒரு நாடாளுமன்றம் சார்ந்த அரசாங்க முறையை வழங்குகிறது. அது நாடாளுமன்றத்திற்கு பொறுப்புடைய அரசாங்கம் என்றும், "காபினெட்" அரசாங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

நாடாளுமன்ற அரசாங்கமுறையில் செயலாட்சிக்குழு சட்டமன்றத்துக்கு பொறுப்புடையதாகும். இந்திய செயலாட்சிக்குழு இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒன்று பெயரளவிலானது. மற்றொன்று உண்மைத்தன்மை வாய்ந்தது. இந்தியாவில் பெயரளவு செயலாட்சித் தலைவர் இந்திய குடியரசுத் தலைவராவார். அவர் வாக்காளர் குழாம் (Electoral College) மூலமாக ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பதவி வகிப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். உண்மையான செயலாட்சிக்குழு என்பது அமைச்சரையும் மற்றும் அவரது ஏனைய அமைச்சர்களையும் கொண்டதாகும். நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையில் அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் தனிப்பொறுப்பும், கூட்டுப்பொறுப்பும் உடையவர்கள்.

இந்திய அரசியலமைப்பு இரு அவை கொண்ட நாடாளுமன்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஒன்று மக்கள் அவை, மற்றொன்று மாநிலங்கள் அவை. மக்கள் அவை உறுப்பினர்கள் வயது வந்தோர் வாக்குரிமை என்ற அடிப்படையில் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மாநிலங்கள் அவை மாநிலச் சட்டமன்றங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டது.

அடிப்படை உரிமைகள் (FUNDAMENTAL RIGHTS)

இந்திய அரசியலமைப்பின் மூன்றாம்பகுதியில் அடிப்படை உரிமைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. (அங்கங்கள் 12 முதல் 35 வரை).

சமத்துவ உரிமை

சுதந்திரத்திற்கான உரிமை

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

இவை தனி மனித முழு வளர்ச்சிக்கு சூழ்நிலைகளை வகுத்துக் கொடுப்பதோடு உண்மையான மக்களாட்சியை அனுபவிப்பதற்கும் உதவி புரிகின்றன. இந்த உரிமைகள் சட்டத்தின் முன் எல்லா குடிமக்களுக்கும் சமத்துவத்தை வழங்குகின்றன. அடிப்படை

சுரண்டலைத் தடுப்பதற்கான உரிமை

சமய உரிமை

உரிமைகள் தனிமனித நலனுக்கும், பொது நலனுக்கும் இடையே சமநிலையை ஏற்படுத்துகின்றன.

பண்பாடு மற்றும் கல்வி பற்றிய உரிமைகள்

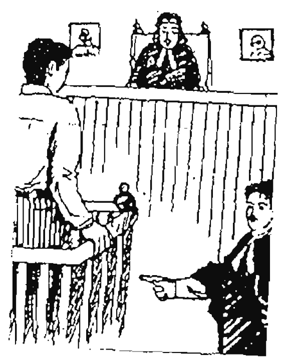

அரசியலமைப்பு வழி தீர்வுகளுக்கான உரிமை

இந்திய அரசியலமைப்பு தொடக்கத்தில் ஏழு அடிப்படை உரிமைகளை கொண்டிருந்தது. 1978ல் 44வது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தத்தின்படி, சொத்துரிமையானது அடிப்படை உரிமையிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டதால், தற்போது ஆறு அடிப்படை உரிமைகள் தான் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

அ. சமத்துவ உரிமை (Right to Equality)

ஆ. சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (Right to Freedom)

இ. சுரண்டலைத் தடுப்பதற்கான உரிமை, (Right Against Exploitation)

ஈ. சமயச் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (Right to Freedom of Religion)

உ. பண்பாடு மற்றும் கல்வி பற்றிய உரிமைகள் (Cultural and Educational Rights)

ஊ. அரசியலமைப்பு வழிதீர்வுகளுக்கான உரிமை (Right to Constitutional Remedies)

அரசுக் கொள்கையினை நெறிப்படுத்தும் கோட்பாடுகள் (DIRECTIVE PRINCIPLES OF STATE POLICY)

இந்திய அரசியலமைப்பின் நான்காம் பகுதியில் அரசுக் கொள்கையினை நெறிப்படுத்தும் கோட்பாடுகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. (அங்கங்கள் 36 முதல் 51 வரை) நாட்டை ஆட்சி செய்வதற்கு இவை அடித்தளமாக இருக்கின்றன. அரசுக் கொள்கையினை நெறிப்படுத்தும் கோட்பாடுகள் அரசுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் சட்டங்கள் இயற்றப்படும் போதும், அடிப்படைகளாக ஏற்று கொள்ளப்படுகின்றன. நமது நாட்டில் பொதுநல அரசு அமைப்பதற்கும் இவைகளே வழிகாட்டின.

அரசுக் கொள்கையினை நெறிப்படுத்தும் கோட்பாடுகளை கீழ்க்கண்டவாறு பிரிக்கலாம்.

I. சமத்துவக் கொள்கைகள் (SOCIALIST PRINCIPLES)

II. காந்தியக் கொள்கைகள் (GANDHIAN PRINCIPLES)

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

III. பன்னாட்டுக் கொள்கைகள் (INTERNATIONAL PRINCIPLES)

IV. இன்னபிற கொள்கைகள் (MISCELLANEOUS PRINCIPLES)

I. சமத்துவக் கொள்கைகள்

அ. குடிமக்களாகிய, ஆண்களும், பெண்களும் சரிநிகரான வாழ்க்கைக்கு போதுமான வழிமுறைகளுக்கு உரிமை உடையவராதல்.

ஆ. ஒரேமாதிரியான வேலைக்கு ஒரேமாதிரியான ஊதியம்.

II. காந்தியக் கொள்கைகள்

1. ஊராட்சி மன்றங்களை அமைப்பதற்கும், தன்னாட்சி அமைப்புக் கூறுகளாக அவை இயங்குவதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

1. கட்டாய இலவசக் கல்வி

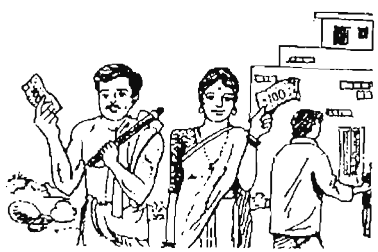

2. ஒரேமாதிரியான வேலைக்கு ஒரே மாதிரியான ஊதியம்

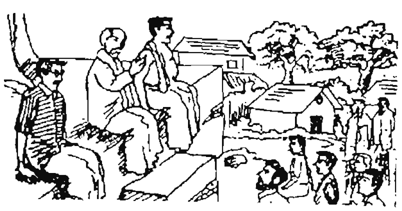

3. கிராம சபைகளுக்கு போதுமான அதிகாரம்

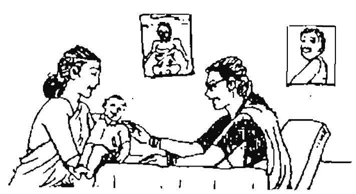

4. நல்வாழ்வுக்கான வசதிகள்

2. ஊரகப் பகுதிகளில் தனிமனித அல்லது கூட்டுறவு, அடிப்படையில் குடிசைத் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு முயலுதல்.
3. பட்டியலில் கண்ட சாதியினர், பட்டியலில் கண்ட பழங்குடியினர், பிற நலிந்த பிரிவினர், ஆகியோரின் கல்வி, பொருளாதார நலன்களை வளர்த்தல்.
4. சத்தான உணவின் தரம், வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவற்றை உயர்த்துதல், மக்களின் உடல்நலத்தை மேம்படுத்துதல்.
5. வேளாண்மை, கால்நடை பேணுதல் ஆகியவற்றிற்கான அமைப்பு.
6. பசுக்கள், கன்றுகள், பிற கறவை மற்றும் இழுவைக் கால்நடை இனங்களைப் பேணிக்காத்தல், மேம்படுத்துதல், அவற்றை வன்கொலை செய்வதைத் தடைசெய்தல்.

III. பன்னாட்டுக் கொள்கைகள்

1. பன்னாடுகளிடையே அமைதியையும் காப்புணர்வையும் வளர்ப்பது.

2. உலக நாடுகளிடையே நேர்மையும், நன்மதிப்புணர்வும் தோய்ந்த உறவுகளைப் பேணுவது.

IV. இன்னபிற கொள்கைகள்

1. சமநீதியும் இலவசச் சட்ட உதவியும் செய்தல்
2. குடிமக்களுக்கு ஒரே சீரான உரிமையியல் தொகுப்புச் சட்டம் வழங்குதல்.

அடிப்படைக் கடமைகள் (FUNDAMENTAL DUTIES)

இந்திய அரசியலமைப்பில் அடிப்படை கடமைகள் 1976ல் 42வது சட்டத்திருத்தம் மூலம் பகுதி IV-Aல் (அங்கம் 51 A) சேர்க்கப்பட்டன. பின்வருவன இந்தியாவின் குடிமக்கள் ஒவ்வொருவரின் கடமைகள் ஆகும்.

அ. அரசியலமைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதன் குறிக்கோள்கள் அமைப்புகள், நாட்டுக்கொடி, நாட்டுப்பண் இவற்றை மதித்து நடத்துதல்.

ஆ. நமது நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு, உணர்வூட்டிய உயர்குறிக்கோள்களைப் பேணிப் பின்பற்றுதல்.

இ. இந்தியநாட்டின் இறைமை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை பேணிப்பாதுகாத்தல்.

ஈ. வேண்டுங்கால் நாட்டினைக்காத்தல், மற்றும் நாட்டுப் பணி ஆற்றுதல்.

உ. சமயம், மொழி மற்றும் வட்டாரம் அல்லது வகுப்பு வேறுபாடுகளைக் கடந்து, இந்திய மக்கள் அனைவரிடையேயும் நல்லிணக்கத்தையும், பொது உடன் பிறப்புணர்வையும் பேணி வளர்த்தல், மகளிர் தம் மாண்பிற்கு இழுக்காகும் பழக்கங்களை விட்டொழித்தல்.

ஊ. நமது கூட்டு பண்பாட்டின் வளமார்ந்த மரபுச் செல்வத்தை மதித்துப் பாதுகாத்தல்.

எ. காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், வனவிலங்குகள் இவை உள்ளிட்ட இயற்கைச் சூழலை அழியாது காத்து வளர்த்தல், உயிரினங்கள் பால் இரக்கங்காட்டுதல்.

ஏ. அறிவியலார்ந்த உளப்பாங்கு, மனிதநேயம், ஆய்ந்து தெளிந்து சீர்த்திருத்தும் ஆர்வம் ஆகியவற்றை வளர்த்தல்.

ஐ. பொதுச் சொத்தைப் பாதுகாத்து, வன்முறையை விலக்குதல்.

ஒ. தனிமனிதனுடைய செயல், கூட்டுறவு செயல் ஆகியவற்றை சிறப்பான முறையில் முடிக்கும் வகையில் செயலாற்றுதல் முதலியன தேவை. இதனால் நாடு எப்பொழுதும் ஆற்றலிலும் சாதனைகளிலும் மேம்பாட்டை தொடர்ந்து அடைய முடியும்.

நீதிப்புனராய்வு (JUDICIAL REVIEW)

நமது அரசியலமைப்பு சுதந்திரமான நீதித்துறையை வழங்குகிறது. இந்திய உச்சநீதிமன்றமும், உயர் நீதி மன்றங்களும் சட்டங்களை நீதிப்புனராய்வு செய்யும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. ஒரு சட்டம் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்டது அல்லது புறம்பானது என்று தீர்ப்பு வழங்கத்தக்க அதிகாரத்திற்கே நீதிப்புனராய்வு என்று பெயர். அரசியலமைப்பின் காவலனாக நீதித்துறை விளங்குகிறது. இந்திய குடிமக்களின் உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும், நீதித்துறை இதன் மூலம் பாதுகாக்கிறது.

வயது வந்தோர் வாக்குரிமை (UNIVERSAL ADULT FRANCHISE)

இந்திய அரசியலமைப்பு வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்க உறுதியளிக்கிறது. பதினெட்டு வயது நிரம்பிய ஒவ்வொரு குடிமகனும் சாதி, மதம், நிறம், பாலினப்பாகுபாடு இன்றி தேர்தலில் பங்கு பெற உரிமை பெற்றுள்ளார்.

7.2 மத்திய அரசாங்கத்தின் அமைப்பு முறை

மத்திய அரசாங்கம்

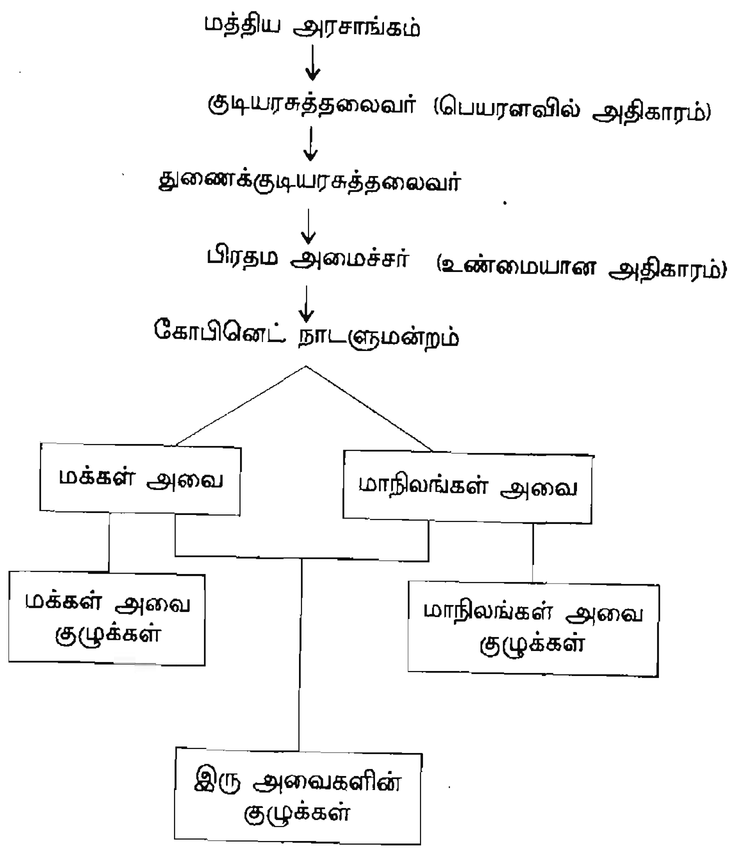

7.2.1 *குடியரசுத்தலைவர்*

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் இந்தியாவின் முதல் குடிமகன் ஆவார். இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் அரசின் தலைவராவார். திருமதி. பிரதிபா தேவிசிங் பட்டீல் அவர்கள் தற்போதைய இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக பதவி வகித்து வருகிறார்.

தகுதிகள்

1. அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அவர் 35 வயது முடிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்.
3. அவர் மக்கள் அவை உறுப்பினருக்குரிய தகுதி பெற்றிருக்கு வேண்டும்.
4. அவர் அரசாங்கத்தில் ஊதியம் பெறும் பதவியில் இருத்தலாகாது.

தேர்தல்

குடியரசுத் தலைவர் பின்வரும் உறுப்பினர்கள் அடங்கிய வாக்காளர் குழாம் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

1. நாடாளுமன்ற ஈரவைகளிலுமுள்ள தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற உறுப்பினர்கள்.
2. மாநிலங்களின் சட்டமன்றப் பேரவைகளிலுள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற உறுப்பினர்கள்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில், ஒற்றை மாற்று வாக்கின் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இரகசிய வாக்களிப்பு முறை கையாளப்படுகிறது.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு பதவி வகிப்பார். மீண்டும் அந்தப் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெறுவதற்கு தகுதியுடையவர் ஆவார்.

பதவி நீக்கம்

அரசியலமைப்பை மீறிய நடத்தைக்காகக் குடியரசுத் தலைவர் மீது பழிகூறப்பட்டு அவரை பதவியிலிருந்து நீக்கலாம். அதற்காக நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளில் ஏதாவதொரு அவையால் கொண்டுவரப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் மற்ற அவையால் விசாரணை செய்யப்படும். ஒரு அவை குடியரசுத் தலைவரை குற்ற விசாரணை (Impeachment) செய்யவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வர விரும்பினால் பதினான்கு நாட்களாவது முன்னறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரே அத்தீர்மானத்தைத் தாக்கல் செய்யமுடியும். இம்முன்னறிவிப்பில் அவையின் மொத்த உறுப்பினருள் நான்கில் ஒருபகுதியினராவது கையொப்பமிட்டிருக்க வேண்டும். அவையின் தீர்மானம் மொத்த உறுப்பினருள் குறைந்த அளவு மூன்றில் இரண்டு பகுதியினரது ஒப்புதல் பெறவேண்டும். நாடாளுமன்ற இரு அவைகளில், ஒன்றினால் கொணரப்படும் குற்றச்சாட்டை மறு அவை ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். அவ் அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு குறையாத பெரும்பான்மையினரால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் அத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும் தேதியிலிருந்து குடியரசுத் தலைவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றார்.

இந்திய குடியரசுத்தலைவரின் அதிகாரங்கள்

(POWERS OF THE PRESIDENT OF INDIA)

1. நிருவாக அதிகாரங்கள் (Executive Powers)

அரசியலமைப்பின்படி குடியரசுத் தலைவருக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை அவர் நேரிடையாகவோ அல்லது தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகள் மூலமாகவோ செயல்படுத்துவார். மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது பணியில் அவருக்குத் துணைபுரியவும், ஆலோசனை கூறவும் அமைச்சரவை உண்டு. மத்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து நிருவாக அதிகாரங்களும் அவர் பெயரிலேயே செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

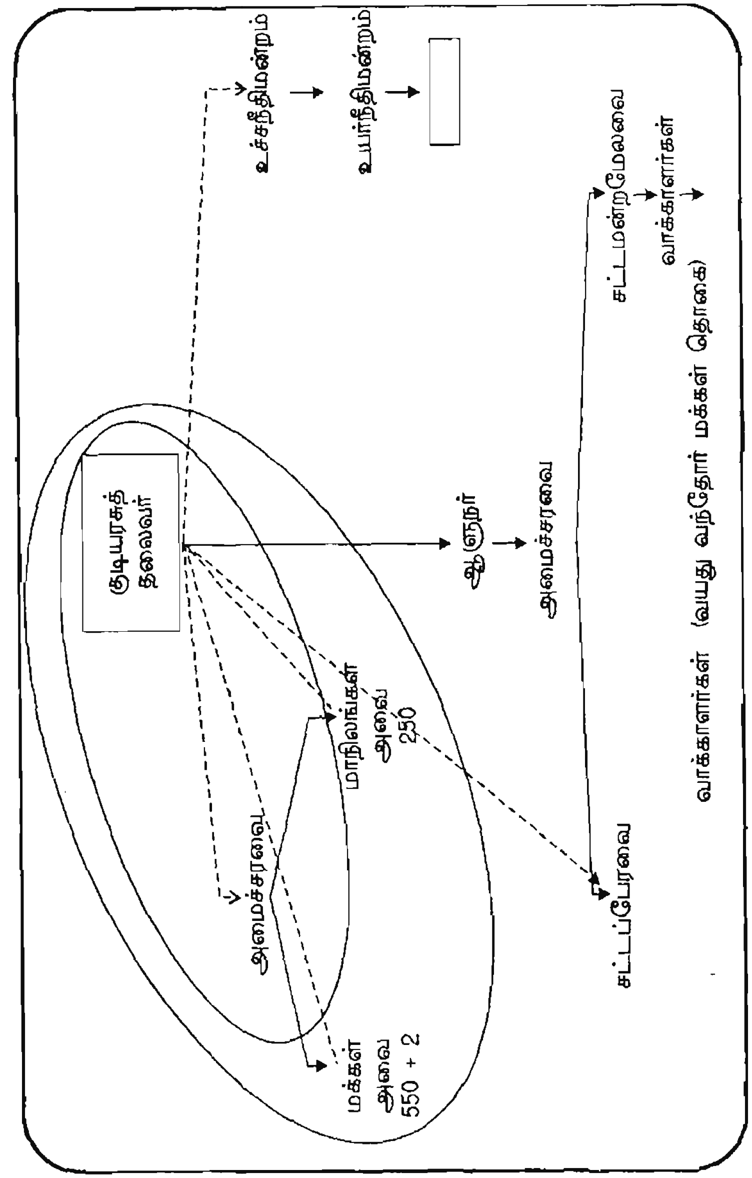

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

பிரதமர், குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார். பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் மத்திய அரசின் மற்ற அமைச்சர்களையும் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கின்றார். குடியரசுத் தலைவர் இந்தியக் தலைமை வழக்கறிஞர், இந்திய கணக்காய்வர்- தலைமைத் தணிக்கையர், இந்தியாவின் தூதுவர்கள், பிரதிநிதிகள், உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி, மற்ற நீதிபதிகள், உயர்நீதிமன்றங்களின் தலைமை நீதிபதிகள், பிற நீதிபதிகள், மாநில ஆளுநர்கள், துணை நிலை ஆளுநர்கள், மத்திய அரசுப்பணி ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள், தலைமை தேர்தல் ஆணையர்கள் ஆகியோர்களை நியமிக்கின்றார். குடியரசுத்தலைவர் பாதுகாப்புப் படையின் தலைமைத் தளபதியாக விளங்குவார். தரைப்படை, கடற்படை, விமானப்படை ஆகிய முப்படையின் தலைவர்களையும் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கின்றார்.

பிரதமரின் பரிந்துரையின் பேரில் அமைச்சர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்வதற்குக் குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. உச்சநீதிமன்றத்தின் அறிக்கைக்கிணங்க, மத்திய தேர்வாணைக்குழுவின் தலைவரையோ, அங்கத்தினரையோ பதவியிலிருந்து நீக்கலாம். நாடாளுமன்ற இருசபையிலும், சிறப்பு அறுதிப் பெரும்பான்மை மூலம் முடிவெடுத்தால் அதன் அடிப்படையில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியையோ, தேர்தல் ஆணையரையோ பதவியிலிருந்து நீக்கலாம்.

அனைத்து நிருவாகஅதிகாரங்களும் முறையாக குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர் அவற்றை பிரதமரை தலைவராக கொண்ட அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் செயல்படுத்துவார். ஆரம்ப காலத்தில், அமைச்சரவை அறிவுரைக்குக் குடியரசுத் தலைவர் கட்டுப்பட வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்ததில்லை. ஆனால், 1976ல் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்திருத்தம் குடியரசுத் தலைவர் அமைச்சரவையின் ஆலோசனைக்குக் கட்டுப்பட்டவர் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. 44வது சட்டத்திருத்தம் ஒரு மசோதாவை அமைச்சரவைக்கு மீண்டும் மறுபரிசீலனைக்குத் திருப்பி அனுப்ப குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் வழங்கியது. அமைச்சரவை அதை மறுபரிசீலனை செய்து

குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்ப நேர்ந்தால் அவர் அதை ஏற்றுக் கொண்டு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும்.

2. *சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்* (Legislative Powers)

குடியரசுத் தலைவர் குறைந்தது, ஆண்டிற்கு இருமுறையாவது நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டவேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின், இரு அவைகளையோ, அல்லது ஏதாவது ஒரு அவையையோ ஒத்திப்போடவோ அல்லது கூட்டங்களை முடிவுக்கு கொண்டுவரவோ அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார். மக்கள் அவையை கலைப்பதற்கும் குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்கள் அவைக்கு பன்னிரண்டு (12) உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்வார். இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவை ஆகிய துறைகளிலிருந்து இவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நியமிக்கப்படுவார்கள். ஆங்கிலோ- இந்திய சமூகத்தினருக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் மக்களவையில் கிடைக்கப்பெறவில்லை என்று குடியரசுத் தலைவர் கருதினால், அச்சமூகத்திலிருந்து இரண்டு அங்கத்தினர்களை மக்கள் அவைக்கு நியமனம் செய்வார்.

குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தில் உரை நிகழ்த்துவார். அவர் இரண்டு அவைகளையும் ஒன்றாகக் கூட்டியோ அல்லது தனியாக ஒரு அவையிலோ உரை நிகழ்த்துவார். இரு அவைகளிடையே கருத்து வேறுபாடு தோன்றுமாயின் இரு அவைகளையும் ஒன்றாகக் கூட்டி சர்ச்சையைத் தீர்த்து வைக்க முயல்வார். குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரமும், கையொப்பமும் இல்லாமல் எந்த மசோதாவும் சட்டமாகாது.

நாடாளுமன்றம் கூடாத காலங்களில் அவசரச் சட்டம் (Ordinance) பிறப்பிக்க குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

3. *நிதித்தொடர்பான அதிகாரங்கள்* (Financial Powers)

குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதி இன்றி நிதி மசோதாவை நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்ய முடியாது. இந்திய அரசியலமைப்பு எதிர்பாராச் செலவு நிதியை குடியரசுத் தலைவர் பொறுப்பில்

ஒப்படைத்துள்ளது. அவர் நாடாளுமன்ற இறுதி ஒப்புதலை எதிர்நோக்கி அவசரமாக ஏற்படும் செலவினங்களுக்கு இத்தொகுப்பிலிருந்து முன்பணம் வழங்குவார். குடியரசுத் தலைவர் நிதி ஆணையத்தை (Finance Commission) நியமிக்கும் அதிகாரத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

4. நீதி தொடர்பான அதிகாரங்கள் (Judicial Powers)

குற்றவாளிகளை மன்னிக்கவோ, தண்டனையை நிறுத்திவைக்கவோ, குறைக்கவோ குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. அரசியலமைப்பு குறித்தும், சட்டங்கள் குறித்தும், சந்தேகமோ, சிக்கலோ ஏற்பட்டால் குடியரசு தலைவர் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனையைக் கேட்கலாம்.

5. நெருக்கடி நிலை தொடர்பான அதிகாரங்கள் (Emergency Powers)

நெருக்கடி நிலை தொடர்பான அதிகாரங்கள் குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் கீழ்க்காணும் நேரங்களில் நெருக்கடிநிலையை அறிவிக்கலாம்.

- அ. போர் அல்லது அயல்நாட்டு ஆக்கிரமிப்பு அல்லது ஆயுதம் தாங்கியோரின் கிளர்ச்சி ஆகிய நேரங்களில் நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கலாம். (அங்கம்:352)
- ஆ. மாநிலங்களில் அரசியலமைப்பு இயங்குமுறை செயலற்றுப் போகும் நிலையில் நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கலாம். (அங்கம்:356)
- இ. நிதிநிலை நெருக்கடி ஏற்படும் போதும் நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கலாம். (அங்கம்:360)

இந்தியத் துணைக் குடியரசுத் தலைவர்

இந்தியத் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தமது பதவியின் வழியாக மாநிலங்கள் அவையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்பார். குடியரசு தலைவர் பதவி, அவரது மரணத்தாலோ, பதவி விலகலாலோ, பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாலோ காலியிடமாகுமானால் துணை குடியரசுத் தலைவர் குடியரசு தலைவராகப் பொறுப்பேற்று புதிய

குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரை பதவி வகிப்பார். மற்றும், குடியரசுத் தலைவர் நோய் அல்லது பிற காரணத்தாலோ தம்முடைய பணியை ஆற்ற இயலாத போது துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பொறுப்பேற்று, குடியரசுத் தலைவர் மீண்டும் கடமைகளை மேற்கொள்ளும் வரை அப்பொறுப்புகளை ஏற்பார்.

தகுதிகள்

1. அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அவர் 35 வயது முடிந்தவராக இருத்தல்வேண்டும்.
3. மாநிலங்கள் அவையின் உறுப்பினருக்குரிய தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
4. அரசாங்கத்தில் ஊதியம் பெறும் பதவியில் இருத்தலாகாது.

தேர்தல்

துணைக்குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்ற இரு அவைகளில் அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட வாக்காளர் குழாம் மூலமாக, விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் ஒற்றை மாற்று வாக்கின் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்க இரகசிய வாக்களிப்பு முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

பதவிக்காலம்

துணைக்குடியரசுத் தலைவர் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குப் பதவி வகிப்பார். மீண்டும் அந்தப் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பெறுவதற்கு தகுதியுடையவர் ஆவார். துணைக்குடியரசுத் தலைவர் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் தம் பதவியை விட்டு விலகிக் கொள்ளலாம். துணைக் குடியரசுத் தலைவர், மாநிலங்கள் அவையின் அனைத்து உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையினரால் நிறைவேற்றப்பட்ட பதவி நீக்கம் செய்யும் தீர்மானம், மக்கள் அவையாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமேயானால் பதவியிலிருந்து அவர் அகற்றப்படுவார். ஆனால் பதினான்கு நாட்களுக்கு குறையாமல் முன்னறிவிப்புக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

7.2.2 பிரதம அமைச்சர் (PRIME MINISTER)

பிரதம அமைச்சர்தான் அரசாங்கத்தின் தலைவர். அவர்தான் நிருவாகத் துறையின் தலைவருமாவார். அவர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றார். குடியரசுத் தலைவர் மக்கள் அவையில் பெரும்பான்மையான கட்சியின் தலைவரை அழைத்து பிரதமராக நியமித்து அமைச்சரவையை அமைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்வார். பிரதம அமைச்சர்

1. பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவர்
2. காபினெட்டின் தலைவர்
3. நாடாளுமன்றத்தின் தலைவர்
4. குடியரசுத் தலைவருக்கும், அமைச்சரவைக்கும் இணைப்பு பாலமாகத் திகழ்பவர்.
5. குடியரசுத் தலைவருக்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் இணைப்பு பாலாமாகத் திகழ்பவர்.
6. நாட்டின் முதன்மையான பிரதிநிதியாக திகழ்பவர்.
7. நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்தி கொடுக்கும் பொறுப்புடையவர்.
8. பன்னாட்டு உறவை நடத்துவதில் பொறுப்பு உடையவர்.

பிரதம அமைச்சர் **"அமைச்சக வளைவின் அடிப்படைக்கல்"** என்றும் **"சமமானவர்களில் முதலானவர்"** என்றும் விவரிக்கப்படுகிறார். **"அரசாங்க முழுமை அமைப்பிற்கும் பிரதம அமைச்சர் ஓர் அச்சாணி"** என்று பேராசிரியர் ஹெரால்ட் லாஸ்கி குறிப்பிடுகின்றார். **"பிரதமர் ஒரு ஞாயிறு போன்றவர் என்றும் அஞ்ஞாயிறை மற்ற கிரகணங்கள் எங்ஙனம் சுற்றி வருகின்றதோ அங்ஙனமே ஏனைய அமைச்சர்கள் அனைவரும் பிரதமரைச் சுற்றி சுழல்கின்றனர்"** என்று சர் ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் என்ற அரசியல் அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார்.

காபினெட்டின் அம்சங்கள்

நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையில் காபினெட் என்பது நாடாளுமன்றக் குழு என அழைக்கப்படுகிறது. காபினெட் செயலாட்சிக் குழுவையும், சட்டமன்றத்தையும் சேர்த்து வைக்கிறது. காபினெட் செயலாட்சிக் குழுவையும், சட்டமன்றத்தையும் சேர்த்து வைக்கிறது. காபினெட் செயலாட்சிக் குழுவையும், சட்டமன்றத்தையும் இணைக்கும் ஒரு சங்கிலி போன்றது என்று வால்டர் பேஜாட் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். காபினெட்டின் அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. *காபினெட்தான் உண்மையான செயலாட்சிக்குழு*
2. உண்மையான செயலாட்சிக்குழு நாடாளுமன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது.
3. உண்மையான செயலாட்சிக்குழுவையும் சட்டமன்றத்தையும் இணைக்கின்றது.
4. பிரதம அமைச்சர் காபினெட்டிற்கு தலைமை தாங்குகிறார்.
5. அரசியலில் ஒத்த தன்மை பெற்றது.
6. காபினெட் சட்டமன்றத்துக்கு பொறுப்புடையது.
7. செயலாட்சிக்குழு சட்டமன்றத்திற்கு கீழ்ப்பட்டது.
8. கட்சி அரசாங்கம் செயல்படுகின்றது.
9. அமைச்சர்கள் தனித்தனியாகவும் மற்றும் கூட்டுப் பொறுப்புடையவர்கள்.
10. எதிர்க்கட்சி செயல்படுகின்றது.
11. காபினெட் இரகசியம் காக்கப்படுகின்றது.

காபினெட்டின் பணிகள்:

1. கொள்கை முடிவெடுக்கும் பணிகள்

காபினெட் விவாதங்களில் ஈடுபட்டு கொள்கைகளை வகுக்க ஒரு குழுவாகும். நாட்டை எதிர்நோக்கும் உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டுப் பிரச்சினைகள் குறித்தும் விவாதித்து முடிவெடுக்கும்.

2. *மிக உயர்ந்த தேசிய செயலாட்சிக்குழு*

காபினெட் மிக உயர்ந்த தேசிய செயலாட்சிக்குழு, நாடு முழுவதும் பணியாற்றும். அரசு ஊழியர்களின் பணியை, கண்காணித்து, மேற்பார்வையிட்டு வழி நடத்தும்.

3. *ஒருங்கிணைக்கும் நிறுவனமாக காபினெட்*

காபினெட் பல அமைச்சர்களையும் அல்லது அரசாங்க இலாகாக்களையும், அவற்றின் பணிகளையும் ஒருமுகப்படுத்தி வழிநடத்திச் செல்லும்.

4. *நிதியின் மீது கட்டுப்பாடு*

நாட்டின் எல்லாவகையான செலவினங்களுக்கும் வருவாய் ஈட்டு, செலவிட காபினெட் பொறுப்புடையது.

5. *பதவிகளில் அமர்த்துதல் பொறுப்பு*

பொதுவாக பதவியில் அமர்த்தும் பணி காபினெட் விவாதத்திற்குள் வராது. ஆனால் சில உயர்பதவிகளான ஆளுநர்கள், தூதர்கள் போன்ற முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பதவிகளை நிரப்பும் போது காபினெட்டில் அது குறித்து விவாதித்து முடிவு எடுத்தல் வேண்டும்.

7.2.3 அமைச்சரவை (Council of Ministers)

பிரதம அமைச்சரது தலைமையிலான ஒரு அமைச்சரவைக்கு இந்திய அரசியலமைப்பு வகை செய்கிறது. அது குடியரசுத் தலைவருக்கு அவருடைய பணியை ஆற்றுவதில் துணை புரிந்து ஆலோசனைகளைக் கூறும். அமைச்சர்கள், மக்கள் அவைக்கு தனித்தனியாகவும், கூட்டாகவும் பொறுப்புடையவர்கள்.

சாதாரணமாக, அமைச்சர்கள் இரண்டு வகையாக பிரிக்கப்படுகிறார்கள்.

1. காபினெட் அமைச்சர்கள்
2. மாநில அமைச்சர்கள்

காபினெட் என்பது சிறிய குழுவாயினும் அது அரசாங்கத்தில் அதிகாரம் மிக்க உறுப்பாகும். மிக முக்கியமான துறைகள் காபினெட் அமைச்சர்கள் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்படும். அமைச்சரவையில் ஒரு "உட்குழு" வாகச் செயல்படுகின்றது. காபினெட் அமைச்சர்கள் காபினெட் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு முக்கிய கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பார்கள். மாநில அமைச்சர்கள் அடுத்த நிலை வகிப்பார்கள். மாநில அமைச்சர்களில் சிலர் சில துறைகளில் தனித்துப் பொறுப்பு வகிக்கிறார்கள். பொதுவாக அவர்கள், காபினெட் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாது. இருப்பினும் அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கும் துறை பற்றிய விவாதம். பரிசீலனை நடைபெறும் போது கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள அழைக்கப்படுவார்கள்.

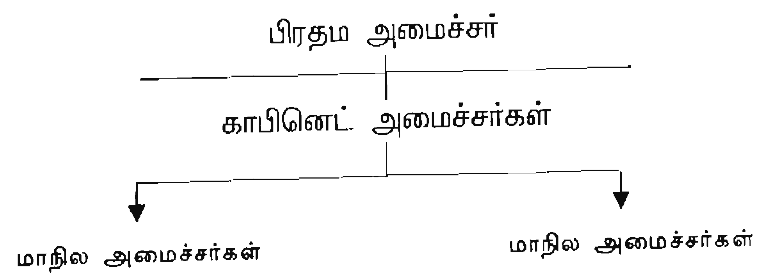

பிரதம அமைச்சரின் அலுவலகம்

பிரதம அமைச்சரின் அலுவலகம் ஒரு தலைமை செயலாளரின் கீழ் இயங்குகிறது. இவ்வலுவலகம் பிரதம அமைச்சருக்கு அலுவலக தொடர்புடைய பணிகள் சம்பந்தமான பணிகளை மேற்கொண்டு பிரதமருக்கு உதவியாக இருக்கின்றது. இவ்வலுவலகத்தில் ஊழல் ஒழிப்பு பிரிவு மற்றும் பொதுமக்கள் குறைகள் தீர்க்கும் பிரிவு ஆகியவையும் செயல்படுகின்றன.

பிரதம அமைச்சரின் பார்வைக்கு அனுப்பப்படும் பதிவேடுகள் எவை எவை என்பது பிரதம அமைச்சரின் நேர் பார்வையிலுள்ள அல்லது காபினெட் அமைச்சர் ஒருவரின் மேற்பார்வையிலுள்ள

அல்லது அமைச்சகத்தோடு (காபினெட்) இணைக்கப்படாத தனி அமைச்சர் ஒருவரின் மேற்பார்வையிலுள்ள பொருள் பற்றியதா என்பதை பொருத்திருக்கிறது. அதாவது பிரதம அமைச்சரின் பார்வைக்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டிய பொருள்கள் பற்றிய பதிவேடுகள் யார் மேற்பார்வையின் கீழ் இருந்தாலும் அவற்றை பிரதம அமைச்சரின் பார்வைக்கு வைக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான அலுவல்கள் அமைச்சக அந்தஸ்து உடைய அமைச்சராலோ தனி அமைச்சராக உள்ளவராலோ பைசல் செய்யப்படுகின்றன. மிகமுக்கியமான குறிப்பாக கொள்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட அல்லது தீர்க்க முடியாத பிரச்சனைகள் இருப்பின் அவைகள் மட்டுமே பிரதம அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு அதை பற்றி அவர் முடிவு எடுப்பதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை பிரதமர் அலுவலகம் மேற்கொள்கிறது. இதர அமைச்சர்களுக்கு ஒதுக்கப்படாத துறைசார்ந்த பொருள்கள் பற்றிய முடிவுகளுக்கு பதிவேடுகள் பிரதம அமைச்சருக்கு அனுப்பபடுகின்றன. உதாரணமாக பிரதம அமைச்சர் வழக்காறு அடிப்படையில் வான் வெளி, அணுசக்தி, அரசு அலுவலர், பொது மக்கள் குறை தீர்த்தல் மற்றும் ஓய்வு ஊதியம் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளை தன் மேற்பார்வையின் கீழ் வைத்து கொள்வது நடைமுறையிலிருக்கிறது. பிரதம அமைச்சர் திட்டக்குழு தலைவராகவும் இருக்கிறார் எனவே இத்துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட பதிவேடுகள் அவருடைய முடிவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. மேற்கூறப்பட்டவை அல்லாமல் இதர பல அலுவல்களையும் பிரதமர் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அவை பின் வருமாறு.

அ. பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள் மற்றும் நிகழ்வுகள்.

ஆ. முக்கியமான விஷயங்களில் எடுக்கப்பட வேண்டிய கொள்கை முடிவுகள்.

இ. அமைச்சக செயலரின் சம்பந்தப்பட்ட முடிவுகள்.

ஈ. ஆட்சித்துறை பிரச்சனைகள் தீர்த்துவைக்கு தீர்ப்பாயம் மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம், தேர்தல் ஆணையம், சட்டப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுக்களின் உறுப்பினர் நியமனம், மற்றும் இதர அமைச்சங்களோடு தொடர்புடைய குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்கள் நியமனம்.

உ. நிர்வாக சீர்திருத்தம் மற்றும் சீரியல் பணிகள் தொடர்புடைய கொள்கைகளை முடிவு செய்தல்.

7.2.4 மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை – தலைவர், துணைத்தலைவர்

இந்திய அரசியலமைப்பின்படி, மக்களைவைக்கு அந்த அவையின் உறுப்பினர்கள் இருவரை முறையே அதன் தலைவராகவும், துணைத்தலைவராகவும் தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும். மக்களவைத் தலைவரின் பதவி காலியாக இருக்குமானால், அப்பதவிக்குற்ற கடமைகளை அவைத்துணைத்தலைவர் புரிந்து வருதல் வேண்டும்.

இந்தியக் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் தம் பதவி வழியில் மாநிலங்களவைத் தலைவராக இருப்பார், மாநிலங்களவை, அந்த அவையின் உறுப்பினர் ஒருவரை அதன் துணைத்தலைவராக தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும்.

இந்தியாவின் மக்களவைத் தலைவர் பதவி கிட்டத்தட்ட காமன்ஸ் அவை (House of commons) தலைவர் போன்றது. மக்கள் அவைத்தலைவர் பதவி அதிகாரமும் கௌரவமும் உடைய ஒன்றாகும்.

மக்களவையின் தலைவர் வாக்கெடுப்பின் முடிவில் வாக்குகள் சமனாக அமையும் போது மட்டும் வாக்களிப்பார் இதற்கு Costing ஓட்டு என்று பெயர்.

இரு அவைகளுக்கிடையே சட்டமியற்றுவதற்கான கருத்து வேறுபாடு தோன்றும்போது இரு அவைகள் கூடும்போது, மக்களவைத்தலைவர் தலைமை தாங்குவார்.

மக்களவைத் தலைவர், துணைத்தலைவர் ஆகியோர் பதவி வகிக்கும் உறுப்பினர் மக்களவையின் உறுப்பினராக இருப்பது அற்றுப்போய்விடின், அவர் தம் பதவியை விட்டகலுதல் வேண்டும். அந்த உறுப்பினர் அவைத் தலைவராக இருப்பின், துணைத்தலைவருக்கும், அந்த உறுப்பினர் துணைத்தலைவராக

இருப்பின் அவைத்தலைவருக்கும், தம் கையொப்பமிட்டு எழுத்துவழியே தெரிவித்து, தம் பதவியை விட்டு உலகிக் கொள்ளலாம். மக்களவையின் அப்போதைய அனைத்து உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையினர், அந்த அவையில் நிறைவேற்றியும் அகற்றப்படலாம். அத்தீர்மானத்தை முன்மொழியவிருக்கும் கருத்தினைத் தெரிவித்துப் பதினான்கு நாட்களுக்குக் குறையாமல் முன்னறிவிப்புக் கொடுத்திருத்தல் வேண்டும்.

மக்களவை கலைக்கப்பட்ட பின்பு, அடுத்த மக்களவையின் முதல் கூட்டம் தொடங்கும் வரையில், அவைத்தலைவர் தம் பதவியை **விட்டு அகல வேண்டியதில்லை.**

7.2.5 நாடாளுமன்றம் (PARLIAMENT)

மாநிலங்கள் அவை (RAJYA SABHA)

இந்திய நாடாளுமன்றம், இந்திய குடியரசுத் தலைவரையும் மாநிலங்கள் அவை, மக்கள் அவை எனப்படும் இரண்டு அவைகளையும் கொண்டுள்ளது.

மாநிலங்கள் அவை 250க்கு மிகாத உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இதில் பன்னிருவரை (12), இலக்கியம் அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவை இவற்றில் சிறந்த அறிவும் அல்லது அனுபவமும் கொண்டவர்களை குடியரசுத் தலைவர் உறுப்பினர்களாக நியமிப்பார். மீதமுள்ள 238 உறுப்பினர்கள் வெவ்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் யூனியன் பிரதேசங்கள் உள்பட அந்தந்த மாநிலங்களின் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். மாநிலங்களின் அவைக்கான தேர்தல் மறைமுகமானது. மாநிலங்கள் சார்பாக உறுப்பினர்கள் மாநிலங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற பேரவை உறுப்பினர்களால் தேர்தெடுக்கப் படுவார்கள். இவர்கள் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையைப் பின்பற்றி ஒற்றை மாற்று வாக்களிப்பு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். யூனியன் பிரதேசங்கள் சார்பாக உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்றம் அவ்வப்போது விதிக்கும் விதிகளின்படி தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள். மாநிலங்கள் அவை கலைப்பிற்கு உள்ளாவதில்லை. மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள்

இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை விலக, காலியான இடங்களுக்கு மீண்டும் தேர்தல் நடைபெறும். ஆக இதன் உறுப்பினர்கள் ஆறு ஆண்டு காலம் பதவி வகிப்பார்கள்.

இந்திய துணைக்குடியரசுத் தலைவர் தன்னுடைய பதவியின் அடிப்படையில் மாநிலங்கள் அவையின் தலைவராக பொறுப்பேற்பார். மேலும் ஒரு துணைத்தலைவர் அந்த அவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார். துணைக்குடியரசுத் தலைவர் இல்லாத காலங்களில் துணைத்தலைவர் மாநிலங்கள் அவைக்கு தலைமை தாங்குவார்.

7.2.6 மக்கள் அவை (LOK SABHA)

மக்கள் அவை 552க்கு மிகாத உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. 530 உறுப்பினர்கள் மாநிலங்களிலிருந்தும், 20 உறுப்பினர்கள் யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். மற்றும் ஆங்கிலோ இந்திய சமூகத்தினருக்கு மக்கள் அவையில் போதுமான பிரதிநித்துவம் கிடைக்கப்படவில்லை என்று குடியரசுத் தலைவர் கருதுவாராயின் அவர் அச்சமூகத்தினரில் இருவரை உறுப்பினர்களாக நியமிப்பார். மாநிலங்களின் மக்கள் தொகைக்கு இணங்க உறுப்பினர்கள் கணக்கிடப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள். தற்போது மக்கள் அவை 545 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது.

இடையில் கலைக்கப்படவில்லையெனில், மக்கள் அவையின் பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டு காலம் ஆகும். இருப்பினும், நெருக்கடி நிலைமை (Emergency) பிரகடனப்படுத்தும் காலங்களில் மக்கள் அவையின் காலத்தை ஓர் ஆண்டுக்கு மேற்படாமலும் நெருக்கடி நிலையை முடிவுக்கு கொண்டுவந்த பிறகு ஆறு மாதத்திற்கு மேற்படாமலும் சட்டத்தினால் நீட்டிக்கலாம்.

மக்கள் அவையின் தலைவர் (Speaker) நாடாளுமன்ற முதல் கூட்டத்தில் அவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார். மற்றும் அவை ஒரு துணைத்தலைவரையும் (Deputy Speaker) தேர்ந்தெடுக்கும். தலைவர் இல்லாத காலங்களில் அவைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று துணைத்தலைவர் அவையை நடத்திக் கொடுப்பார்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

நாடாளுமன்ற உறுப்பினராவதற்கு ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும். மாநிலங்கள் அவையின் உறுப்பினர்கள் முப்பது வயதுக்குக் குறையாமலும், மக்கள் அவை உறுப்பினர்கள் இருபத்தைந்து வயதுக்கு குறையாமலும் இருத்தல் வேண்டும். கூடுதல் தகுதிகள் அவ்வப்போது நாடாளுமன்றத்தினால் சட்டத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்படும். மக்கள் அவைக்குரிய உறுப்பினர் நாட்டின் எந்தத் தொகுதியிலிருந்தும் போட்டியிட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். மாநிலங்கள் அவையின் அங்கத்தினராவதற்கு ஒருவர் எந்த மாநிலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறாரோ அந்த மாநிலத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளராக இருத்தல் வேண்டும்.

நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தொடர்கள் (SESSIONS OF PARLIAMENT)

அரசியலமைப்பின்படி நாடாளுமன்றம் ஒரு ஆண்டில் குறைந்தது இரண்டு முறை கூட்டப்பட வேண்டும். இரண்டு கூட்டங்களுக்கும் இடையில் ஆறு மாதங்களுக்கு மிகாமல் இடைவெளி இருக்கும் வகையில் குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தைக் கூட்ட ஆணையிடுவார். நடைமுறையில் நாடாளுமன்றம் ஆண்டிற்கு மூன்று முறை கூட்டப்படுகிறது.

1. வரவு - செலவு அறிக்கை கூட்டத்தொடர் - பொதுவாக பிப்ரவரி மாதத்தில் கூடும்.
2. பருவகாலக் கூட்டத்தொடர் - பொதுவாக ஜூலை மாதத்தில் கூடும்.
3. குளிர்காலக் கூட்டத்தொடர் - பொதுவாக நவம்பர் மாதத்தில் தொடங்கி நடைபெறும்.

முதல் கூட்டத்தொடரில் அதாவது வரவு - செலவு அறிக்கை (பட்ஜெட்) கூட்டத்தொடரில், நாடாளுமன்ற இரு அவைகளையும் கூட்டி, குடியரசுத் தலைவர் உரை நிகழ்த்துவார். இந்த கூட்டத் தொடரிலேயே, இரயில்வே வரவு - செலவு மற்றும் பொது வரவு - செலவு மீது விவாதம் நடத்தி அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

நாடாளுமன்றத்தின் பணிகள் (FUNCTIONS OF PARLIAMENT)

நாடாளுமன்றம் பலதரப்பட்ட பணிகள் புரிந்துவருகிறது.

1. சட்டம் இயற்றுதல்,
2. நிருவாக மேற்பார்வை,
3. வரவு - செலவு அறிக்கை நிறைவேற்றுதல்,
4. பொதுமக்களின் குறைகளை போக்குதல்
5. முன்னேற்ற திட்டங்களை உருவாக்குதல்
6. பன்னாட்டு உறவுகளைப் பராமரித்தல் போன்ற பணிகளை ஆற்றி வருகிறது.

அரசியலமைப்பின்படி அதிகாரப் பிரிவினை அடிப்படையில் சட்டங்கள் இயற்றுவதில் நாடாளுமன்றத்திற்கே அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சில சூழ்நிலைகளில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்திலும் நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்றக்கூடும். குடியரசுத் தலைவர் மீதான குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்வதற்கும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளையும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் பதவி நீக்கம் செய்யவும், தலைமை தேர்தல் ஆணையரையும் மற்றும் இந்தியக் கணக்காய்வர் - தலைமைத் தணிக்கையர் (Comptroller and Auditor-General of India) ஆகியோரை அரசியலமைப்பில் வரையறுக்கப்பட்ட வழிமுறைப்படி பதவி நீக்கம் செய்யவும் நாடாளுமன்றத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டமியற்ற நாடாளுமன்ற இரு அவைகளின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். இருப்பினும், நிதி மசோதாவைப் பொறுத்தவரை மக்கள் அவையின் ஒப்புதலே முடிவானது. நிதி மசோதாக்கள், மாநில அவையினால் 14 நாட்கள் மட்டுமே தாமதப்படுத்தப்படலாம். தரப்பெறும் சட்டம் செய்யும் உரிமை நாடாளுமன்ற புனராய்வுக்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும் உட்பட்டது. சட்டங்கள் இயற்றும் அதிகாரங்களோடு நாடாளுமன்றத்திற்கு அரசியலமைப்பு திருத்தம் கொண்டு வரும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நாடாளுமன்றம் செயலாட்சிக்குழுவின் மீது கேள்விகள், துணைக்கேள்விகள் கேட்பதன் மூலமாகவும், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலமாகவும், தீர்மானங்களை விவாதித்து அவற்றை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகவும், கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகவும் அல்லது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதன் மூலமாகவும் கட்டுப்பாட்டினை செலுத்தலாம்.

நாடாளுமன்றத்தின் பணிகள் பல தன்மை கொண்டவை மட்டுமல்ல, மிகுதியானவையும் கூட. அதனால் ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் அதிக நேரம் ஒதுக்கவோ, கூர்மையாகக் கவனம் செலுத்தவோ முடிவதில்லை. அவ்வாறே பிறபணிகளுக்கும் போதிய கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. எனவே மசோதாக்கள் பரிசீலனைக்காக நாடாளுமன்ற குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

மக்களவை, மாநிலங்கள் அவை - வேறுபாடு:

1. மக்களவை உறுப்பினர்கள் நேரடியாக மக்கள் மூலம் (வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை) தேர்ந்தெடுக்கப்பட. மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலம் தேரந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் (விகிதாரசபிரதிநிதித்துவ முறையைப்பின்பற்றி ஒற்றை மாற்று வாக்களிப்பு மூலம்)
2. மக்கள் அவையின் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகளாகும் மாநிலங்கள் அவை கலைப்பிறகு உள்ளாவதில்லை.
3. அமைச்சரவை மக்கள் அவைக்கு பொறுப்புடையதாக இருக்கிறது. நிதி மசோதாக்கள் மக்கள் அவையில் தான் அறிமுகப்படு**த்தப்பட** வேண்டும். நாட்டின் நிருவாகத்தை நடத்துவதற்கு தேவையான நிதியை மக்கள் அவை தான் வழங்குகிறது.
4. யூனியன் அரசாங்கங்களுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் பொதுவான ஒன்று அல்லது அதற்கு அதற்கு ஒரே அனைத்திந்திய பணிகளை உருவாக்குவது நாட்டின் நலனுக்குத் தேவையானது அல்லது உகந்தது என மாநிலங்கள் அவை கருதுமானால் நாடாளுமன்றம் சட்டத்தினால் அவ்வாறே செய்யலாம்.

7.2.7 உச்சநீதிமன்றம் (SUPREME COURT)

உச்சநீதிமன்றத்தின் அமைப்பு

இந்திய உச்சநீதிமன்றம் ஒரு தலைமை நீதிபதியையும் மற்றும் இருபத்தைந்து நீதிபதிகளையும் கொண்டிருக்கும். தலைமை நீதிபதியும் மற்ற நீதிபதிகளும் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார்கள். நீதிபதிகளை நியமிக்கும்போது குடியரசுத் தலைவர் உச்சநீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியை கலந்து ஆலோசித்து முடிவெடுப்பார்.

அரசியலமைப்பின்படி உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிக்கு பின்வரும் தகுதிகள் அவசியமென கருதப்படுகிறது.

1. அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. ஓர் உயர்நீதிமன்றத்திலோ இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங்களிலோ தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுகளுக்கு குறையாமல் நீதிபதியாக இருந்தவராக இருக்க வேண்டும். அல்லது
3. ஓர் உயர்நீதிமன்றத்திலோ, இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங்களிலோ குறைந்தது பத்தாண்டுகள் வழக்கறிஞராக இருந்தவராக இருக்க வேண்டும். அல்லது
4. குடியரசுத் தலைவர் கருத்தின்படி தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த சட்டவியல் நிபுணராக இருத்தல் வேண்டும்.

உச்சநீதி மன்றத்தின் நீதிபதிகள் அறுபத்தைந்து வயது நிறைவு பெறும்வரை பதவி வகிப்பார்கள்.

உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை இடம் டில்லியில் உள்ளது. இருப்பினும் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதி இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் பெற்று நீதிமன்றத்தை பிற இடத்திலோ அல்லது இடங்களிலோ தற்காலிக இருப்பிடமாகக் கொண்டு செயல்படுத்தலாம்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு (JURISDICTION OF SUPREME COURT)

1. முதலேற்பு அதிகார வரம்பு
2. **மேல்முறையீட்டு** அதிகார வரம்பு
3. ஆலோசனை அதிகார வரம்பு
4. நீதிப் பேராணை அதிகார வரம்பு
5. இன்னபிற அதிகார வரம்பு

1. *முதலேற்பு அதிகார வரம்பு* (Original Jurisdiction)

இந்திய அரசியலமைப்பு உச்சநீதிமன்றத்தின் முதலேற்பு அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட வழக்குகளை கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது.

அ. இந்திய அரசாங்கத்திற்கும், ஒரு மாநிலம் அல்லது பல மாநிலங்களுக்கும் இடையே எழும் வழக்கு, அல்லது.

ஆ. ஒருபுறம், இந்திய அரசாங்கமும் ஏதேனும் மாநிலம் அல்லது மாநிலங்களும் மறுபுறம் பிறிதொரு மாநிலம் அல்லது மாநிலங்கள் இவற்றிற்கிடையே எழும் வழக்கு, அல்லது

இ. இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு இடையே எழும் வழக்கு

அடிப்படை உரிமைகள் செயலாக்குவது தொடர்பான வழக்குகள் உச்சநீதிமன்றத்தின் முதலேற்பு அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டவை.

2. *மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு* (Appellate Jurisdiction)

உச்சநீதிமன்றம் தான் இந்தியாவிலேயே இறுதியான மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாகும். மாநிலங்களின் உயர்நீதி மன்றங்களின் சிவில் (உரிமையியல்) மற்றும் கிரிமினல் (குற்றவியல்) வழக்குகளின் தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக உச்சநீதி மன்றத்திற்கு முறையீடு செய்யலாம். குறிப்பிட்ட வழக்குகளில் அரசியலமைப்பின் பொருள் குறித்துத் தெளிவான சட்டப் பிரச்சினை உள்ளது என உயர்நீதிமன்றம் சான்று வழங்கினாலன்றி உச்சநீதிமன்றம் அந்த வழக்கை எற்றுக் கொள்ளாது. உயர்நீதிமன்றம் இத்தகைய சான்றுகள் வழங்கவில்லை என்றாலும் உச்சநீதிமன்றம் இந்திய எல்லைக்குட்பட்ட எந்த நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்தின் (Tribunal) தண்டனைக்கெதிராகவும், கட்டளைக்கெதிராகவும் தனி அனுமதி வழங்கலாம்.

சிவில் வழக்கு தொடர்பாகவும் உயர்நீதிமன்றத்தின் **தீர்ப்புக்கு** எதிராக உச்சநீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம். குற்றவியல் வழக்கு தொடர்பாகவும், இந்திய எல்லைக்குட்பட்ட எந்த உயர்நீதிமன்றத்தின் இறுதி உத்தரவுக்கெதிராகவும் அல்லது குற்றவியல் வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தண்டனைக்கு எதிராகவும் உச்சநீதி மன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம்.

3. *ஆலோசனை அதிகார வரம்பு* (Advisory Jurisdiction)

ஒரு வழக்கு சட்டவிளக்கம் தொடர்பான அல்லது வேறு எந்த அம்சம் குறித்தும் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று குடியரசுத் தலைவர் கருதினால் அது தொடர்பான உச்சநீதிமன்றத்தின் கருத்துரையை பெறுவதற்காக அனுப்பலாம். அந்த அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பு குடியரசுத் தலைவருக்கு வழங்கியுள்ளது.

4. *நீதிப்பேராணை அதிகாரவரம்பு* (Writ Jurisdiction)

இந்திய அரசியலைப்பின் விதி 32ல் வழங்கப்படும் உரிமை மனிதனின் இருதயமும் உயிர்சக்தியும் ஆகும், இவ்வுரிமை மூலம் தனிமனிதனின் உரிமையும் சுதந்திரமும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. உச்சநீதிமன்றம் கீழ்க்கண்ட நீதிப்பேராணைகள் பிறப்பிப்பதற்கு அதிகாரம் உடையது,

1. ஆட்கொணர்விப்பு நீதிப்பேராணை
2. செயலுறுத்து நீதிப்பேராணை
3. தடையுறுத்து நீதிப்பேராணை
4. நெறிமுறைக்கேட்பு நீதிப்பேராணை
5. தகுதிவினவு நீதிப்பேராணை

1. *ஆட்கொணர்விப்பு நீதிப்பேராணை* (WRIT OF HABEAS CORPUS)

தவறாக ஒருவர் காவலில் வைக்கப்பட்டால் அவருக்கு நீதி வழங்கும் நீதிமன்றம் காவலில் வைத்த அதிகாரிக்கோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கோ ஆணை வழங்கி காவலில் வைக்கப்பட்டவரை நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டுவரச் செய்வதாகும். காவலில் வைக்கப்பட்டது சரியென நியாயப்படுத்த வேண்டியது காவல் துறையின் கடமை. இல்லையேல் அவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும்.

2. *செயலுறுத்து நீதிப்பேராணை* (WRIT OF MANDAMUS)

செய்யத்தவறிய ஒரு குறிப்பிட்ட செயலை உடனடியாக செய்யக்கோரி நீதிமன்றம் ஆணை பிறப்பிப்பதாகும். இவ்வாணை பிறப்பிக்கப்பட்டதும் குறிப்பிட்ட அலுவலர் அச்செயலை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியவராகிறார்.

3. *தடையுறுத்து நீதிப்பேராணை* (WRIT OF PROHIBITION)

நீதிமன்றம் ஓர் அதிகாரிக்கு ஆணை பிறப்பித்து, அவரது எல்லைக்குட்படாத ஒரு செயலை செய்யாதிருக்குமாறு ஆணை பிறப்பிப்பதாகும்.

4. *நெறிமுறைக்கேட்பு நீதிப்பேராணை* (WRIT OF CERTIORARI)

நீதிமன்றம் தனது கீழ்ப்பட்ட ஒரு அதிகாரிக்கோ அல்லது நீதிமன்றத்துக்கோ ஆணை பிறப்பித்து, குறிப்பிட்ட நீதிமன்ற செயல்முறையையும், அது தொடர்பான ஆவணங்களையும் தனக்கோ அல்லது உரிய அதிகாரிக்கோ மாற்றச் செய்து நியாயமான பரிசீலனைக்கு அனுப்பச்செய்வதாகும்.

செயலுறுத்து நீதிப் பேராணை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், தடையுறுத்து **நீதி**ப்பேராணை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாம் என்பதும் ஆகும். செயலுற்று **நீதிப்**பேரானை நீதித்துறை என்று மட்டுமல்லாமல் நிர்வாகத்துறையில் அதிகாரபொறுப்பில் **இருப்பவர்கள்**

மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வழி செய்கிறது. ஆனால் தடையுறுத்து நீதிப்பேராணை மற்றும் நெறிமுறை கேட்பு நீதிப்பேராணை நீதி அல்லது நீதித்துறையோடு தொடர்புடைய அதிகாரம் செலுத்துவோருக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

5. *தகுதிவினவு நீதிப்பேராணை* (WRIT OF QUO WARRANTO)

பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபரின் நியாயமான கோரிக்கையின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் அலுவலர் ஒருவரை அவர் எந்த அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட பதவியை வகிக்கிறார் என்பதைத் தெளிவு படுத்தக்கோரும் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவாகும்.

(அ) அவ்வலுவலர் அரசாங்க அலுவலராகவும் அவருடைய பதவி சட்ட அடிப்படையில் அல்லது அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

(ஆ) அவ்வலுவலர், மற்றவருடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கவோ அல்லது அவர் சொல்லுபவற்றை நிறைவேற்றும் வேலை ஆளாகவோ இல்லாமல் சார்பில்லாத உறுதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அலுவலராக இருக்க வேண்டும்.

(இ) அவ்வலுவலர் நியமிக்கப்பட்டது அரசியலமைப்பு அல்லது சட்டம் அல்லது சட்டம் சார்ந்த பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்க அலுவல்கள் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து பாதுகாக்கும் அதிகாரம் மிக்கதாக தகுதி வினவு ஆணை கருதப்படுகிறது.

5. *இன்னபிற அதிகார வரம்பு* (Miscellaneous Jurisdiction)

அ. 'உச்சநீதிமன்றம்' ஒரு பதிவு (Court of record) நீதிமன்றமாக இருக்கும். மேலும் அதன் ஆணைகளை அவமதிப்போரைத் தண்டிக்கும் அதிகாரம் அனைத்தையும் உடையதாகவும் இருக்கும்.

ஆ. உச்சநீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் இந்திய எல்லைக்குட்பட்ட எல்லா நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்தும்.

இ. குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் பெற்று நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளையும் செயல்முறைகளையும் ஒழுங்கு படுத்தவதற்காக விதிகளை இயற்ற உச்சநீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

ஈ. உச்சநீதிமன்றம் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட அலுவலர்கள், பணியாளர்கள் ஆகியோரை கட்டுப்படுத்த வல்லது.

சட்ட அலுவலர்கள் மற்றும் மத்திய சட்ட செயலி (Law Officers and the Central Law Agency)

மத்திய அரசு தலைமை வழக்குரைஞர் (Attorney General)

மேற்கூறப்பட்ட அலுவலர்கள் அனைவரும் அரசியல் சட்ட விதி 76யின் படி குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் துறையை சார்ந்த அலுவல்கள் கடமைகள் நடைமுறைகள் மற்றும் அவைப்பற்றிய சட்டபூர்வ நிலைமைப்பற்றி தேவைப்படும் போதோ அல்லது கேட்டுக்கொள்ளும் போதோ குடியரசு தலைவருக்கு ஆலோசனை கூறும் பணியை செய்கிறார்கள்.

பொது வழக்கறிஞர் இந்திய யூனியனில் சட்டம் சம்பந்தமான துறையின் மிக உயர்ந்த அலுவலர் ஆவார். அவருடைய பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அல்லது பணிகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் விசாரனை நடைபெறும் போது அவை எத்தகைய நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் அங்கு தானே நேரில் ஆஜராகி வழக்கு விசாரனையில் உதவுவதற்கு அனுமதியும் உரிமையும் உடையவர்.

பொது வழக்கறிஞர் குடியரசு தலைவருடைய விருப்பம் உள்ளவரை பதவியில் இருப்பார். அவர் அனுமதிக்கும் ஊதியத்தை அவ்வப்போது பெறுவார். பொது வழக்கறிஞரை அடுத்து இன்னும்

ஒரு இந்திய அரசு வழக்கு குறிப்புகள் தயாரிப்பவர் (Solicitor General of India) உள்ளார்.

7.2.8 இந்திய அரசியல் கட்சிகள்

பதினோறாம் வகுப்பு பாடநூலில் அரசியல் கட்சிகள் தோற்றம், தேவை, விளக்கம், வகைகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் தேர்தல் ஆணையம், அதன் அதிகாரங்களும், பணிகளும் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பாடநூலில் தேசியக் கட்சிகள், மாநில கட்சிகள், ஆகியவற்றின் அமைப்பு மற்றும் இலக்குகளும், குறிக்கோள்களும் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளன.

அரசியல் கட்சிகள் படிநிலை அமைப்பிலான கட்டமைப்பைப் பெற்றுள்ளன. கட்சிகள் தனக்குரிய அடிப்படையான சட்டத்தைப் பெற்றுள்ளன. அச்சட்டத்திற்குட்பட்டு கட்சியின் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படுகின்றது. அதன் மேல் நிலையில், தலைவர் ஒருவர் இருக்கலாம். அவருக்கு துணை புரிய செயலாளர்கள் மற்றும் பொருளாளர்கள் இருப்பார்கள். நாட்டின் பல்வேறு நிலைகளிலும் அரசியல் கட்சிகள் தமது மாநாடுகள் உரிய காலக்கட்டங்களில் நடத்துகின்றன. இத்தகைய மாநாடுகள் கட்சித் தொண்டர்கள் கட்சிக்காக நிதி திரட்டவும், மக்களின் ஆதரவு திரட்டவும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்தியாவில் கிட்டத்தட்ட, எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இந்த முறையை பின்பற்றுகின்றன.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பல அரசியல் கட்சிகள் செயல்படுகின்றன. அவ்வாறு பல அரசியல் கட்சிகள் செயல்படுவதற்கு அவற்றுக்கு இடையே உள்ள கருத்தியல்கள் மற்றும் இலக்குகள் ஆகும். கருத்தியல்கள் மற்றும் இலக்குகள் அரசியல் கட்சிகள் இயங்குவதற்கு முக்கியமானவையாகும்.

இந்தியா அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட மிகப்பெரிய நாடாகும். மக்களிடையே இன, மொழி, மதம், வருவாய்நிலை, சமூக நிலை வேறுபாடுகள் உள்ளன. எனவே பொதுவான ஒரு அமைப்பு உருவாவது கடினம். இது கட்சிகளுக்கும் பொருந்தும். இந்தியாவில் தேசிய, மாநில அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன. அவற்றைப் பற்றி காண்போம்.

பிரெஞ்சு அறிஞரான டிரேசி (1754-1836) என்பவரால் கருத்தியல் என்பது சொல்லாக்கம் செய்யப்பட்டது. மக்களுடைய இலட்சியங்கள், உறுதிப்பாடுகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் கருத்துக்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பினைக் கருத்தியல் குறிப்பிடுகின்றது. அரசாங்கக் கோட்பாடு ஒன்றையும், அரசியல் நடவடிக்கைக்குரிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் உருவாக்குவதற்குக் கருத்தியல் செயல்திறனை வழங்குகின்றது. அரசியல் கோட்பாடு மற்றும் அரசியல் தத்துவம் ஆகியவற்றைப் போல் அல்லாமல், நடவடிக்கைக்குரியதொரு நிகழ்ச்சித் திட்டமாய் கருத்தியல் திகழ்கின்றது.

அரசியல் சார்ந்த கருத்தியல்கள் பலவாகும். அவைகளுள் தேசியம், மக்களாட்சி, சமதர்மம், மதச்சசார்பின்மைத்துவம், மிதவாதம், பொதுவுடைமை, முதலாளித்துவம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பலவகையிலான அரசியல் கட்சிகளின் இலக்குகள், குறிக்கோள்கள், கொள்கைகள் மற்றும் பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் வாயிலாக கருத்தியல்கள் செயற்பாட்டைப் பெறுகின்றன.

இந்தியத் தேசியக் காங்கிரஸ்

இந்தியத் தேசியக் காங்கிரஸ் மிகப் பழமையான அரசியல் கட்சியாகும். அது ஏ.ஓ. ஹியூம் என்பவரால் 1885 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் திங்கள், 28 ஆம் நாளில் நிறுவப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியின் வரலாறு சுதந்திரப் போராட்டத்தின் வரலாறாக உள்ளது. அரசியல் சுதந்திரம் என்னும் பொதுவான குறிக்கோளை அடையும் பொருட்டு, பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் கீழ் அணிதிரண்டனர். எனவே, பிரிட்டிஷ்காரர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 15ஆம் நாளன்று நாட்டையும் அதிகாரத்தையும் காங்கிரஸிடம் ஒப்படைத்தனர். அந்த நாள் முதற்கொண்டு, இரண்டு இடைவெளிகளை அல்லது குறுகிய கால எல்லைகளைத் தவிர்த்து, ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளாய்க் காங்கிரஸ் மைய அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தில் இருந்து வருகின்றது. 1967 ஆம் ஆண்டு வரை ஏறத்தாழ அனைத்து இந்திய மாநிலங்களிலும் அதிகாரத்தில் இருந்தது. காந்திஜி, ஜவஹர்லால் நேரு, இராசகோபாலாச்சாரியார், கு. காமராசர், திருமதி. இந்திரா காந்தி, ராஜீவ் காந்தி, பி.வி. நரசிம்மராவ் மற்றும் பலர் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் ஆவர். இந்தியத் தேசியக்

காங்கிரஸ் கட்சிப் பிளவுகள் பலவற்றைச் சந்தித்து உள்ளது. அதன் தேர்தல் சின்னம் 'கை' ஆகும்.

காங்கிரஸின் அமைப்பு

காங்கிரஸ் கட்சியின் தற்போதைய அமைப்பு 1920 ஆம் ஆண்டு நாகபூரில் நடைபெற்ற கூட்டத்தொடரில் வடிவமைக்கப்பட்டது. அதில் கூறப்பட்டுள்ளதற்கு இணங்க (1) காங்கிரஸின் உயர்மட்ட அமைப்பாக அனைத்து இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி (குழு) அமைந்துள்ளது. (2) இதற்கு அடுத்த அமைப்பாகக் காங்கிரஸ் செயற்குழு உள்ளது. இதன் உறுப்பினர்கள் அனைத்து இந்தியக் காங்கிரஸ் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இந்த அமைப்பு அமைச்சரவையைப் போல் உள்ளது. பொதுவாக, மிக மூத்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த அமைப்பிற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். (3) நாடாளுமன்றக் குழு என்ற தனிப்பட்ட அமைப்பு ஒன்றும் உள்ளது. காங்கிரஸ் தலைவரையும் சேர்த்து ஆறு உறுப்பினர்களை அது கொண்டுள்ளது. (4) காங்கிரஸ் செயற்குழுவின் கீழ் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கென, பிரதேசக் காங்கிரஸ் குழு ஒன்று அமைந்துள்ளது. இந்த அமைப்பு, தனக்கென ஒரு தலைவரையும், செயல் உறுப்பினர்களையும் பெற்றுள்ளது. (5) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கென மாவட்டக் காங்கிரஸ் குழுக்கள் (மாநில காங்கிரஸ் குழுவின் கீழ், அமைந்துள்ளன. இதற்குக் கீழ் நிலையில் சில குழுக்களும், மற்றும் (6) மண்டலக் காங்கிரஸ் குழுக்களும் உள்ளன. பதினெட்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வயதைக் கொண்ட எந்த ஒரு நபரும் காங்கிரஸின் அடிப்படை உறுப்பினராக முடியும்.

காங்கிரஸின் கருத்தியல்

சுதந்திரத்துக்கு முன்னர் தேசியச் சுதந்திரம் அடைவதைக் காங்கிரஸ் தலையாய குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது. எனினும், சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் காங்கிரஸின் கொள்கையிலும் செயல்திட்டத்திலும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. வகுப்பு அல்லது வர்க்க பேதமற்ற, மக்களாட்சிச் சமுதாயம் ஒன்றினை அமைக்கும் குறிக்கோள் 1955ல் அறிவிக்கப்பட்டது. இக்குறிக்கோளுக்கென, காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆவடிக் கூட்டத் தொடரில் "சமதர்மப்

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

பாங்கிலான சமுதாயம்" என்னும் தீர்மானம் ஒன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. நாட்டில் நிலவும் மாறுபடும் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான வேறு பல கொள்கைகளையும் செயல் திட்டங்களையும் காங்கிரஸ் கட்சி தழுவியது.

இருப்பினும் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளில் 1990ஆம் ஆண்டு முதல் தீவிர மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பிரதம அமைச்சர் திரு.பி.வி.நரசிம்மராவ் தலைமையிலான அரசாங்கம் முக்கியமான சில பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை ஆரம்பித்திருந்தது. இவையும் இதர மாற்றங்களும் சமதர்ம சமுதாய கொள்கைக்கு முக்கியம் தரவில்லை. வரிவிதித்தல், தொழில் முதலியவைகள் செய்வதற்கு அனுமதி தருதல் போன்றவற்றிற்கு பின்பற்றப்பட்ட கடுமையான விதிமுறைகள் தளர்த்தப்பட்டன. சுருக்கமாக சொல்ல வேண்டுமெனில் தனியார்மயமாக்குதல், தாராளமயமாக்குதல் மற்றும் உலகமயமாக்குதல் என்று பிரபலமாக இருந்த முறைகளை இந்தியா பின்பற்ற ஆரம்பித்தது. 1996ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு வந்த காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் அல்லாத எல்லா கட்சி அரசாங்கங்களுமே இம்முறைகளை பின்பற்ற வேண்டியது அவசியமாயிற்று. 2004 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் பதவிக்கு வந்திருக்கும் தற்போதைய டாக்டர். மன்மோகன்சிங் தலைமையிலான அரசாங்கமும் மேலே சொல்லப்பட்ட கொள்**கைகளை** தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகிறது. இவ்வாறு மாறுதல்கள் ஏற்பட்டபோதும் காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் இதர கட்சி அரசாங்கங்கள் எல்லாமே ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் அடிப்படையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தும் முறையை தொடர்ந்து பின்பற்றின.

சுதந்திரம் பெற்றது முதல் இன்று வரையிலும் காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான அரசு பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் காலம் முதல் இந்தியாவை சுற்றியுள்ள நாடுகளுடன் நட்புறவு கொள்கையே பின்பற்றி வருகிறது. உச்ச அதிகாரமுடைய அமெரிக்க அரசாங்கம் மற்றும் சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளுடன் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் நடுநிலைமைக் கொள்கையையும் அணிசேரா கொள்கையையும் கடைபிடித்து வந்திருக்கிறது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி

இந்தியாவில் மிகப் பழமை வாய்ந்த இரண்டாவது கட்சியாகப் பொதுவுடைமைக் கட்சி திகழ்கின்றது. 1924 ஆம் ஆண்டில் அது நிறுவப்பட்டது. ஆனால், அது நிறுவப்பட்ட பிறகு, உடனடியாக, பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக, பெருவாரியான பொதுவுடைமைக் கட்சித் தொண்டர்கள், காங்கிரஸின் வாயிலாகத் தமது பணியினைத் தொடர்ந்து ஆற்றினர். 1942ல் நடைபெற்ற "வெள்ளையனே வெளியேறு" எனும் இயக்கத்தை எதிர்த்ததாலும், இரண்டாம் உலகப்போரை ஆதரித்த காரணத்தாலும் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை 1943-ல் நீக்கப்பட்டது. அதுவரை, பொதுவுடைமைக் கட்சி சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஓர் அமைப்பாக இருந்தது. சுதந்திரத்துக்குப்பின், தனது நிலையைப் பொதுவுடைமைக் கட்சி மாற்றியது. அரிவாளுடன் கூடிய நெற்கதிர்கள் இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தேர்தல் சின்னமாகும்.

அமைப்பும் கருத்தியலும்

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி உலகப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் ஒரு உறுப்பு ஆகும். தேசியக் கட்சிகளில் ஒன்றென அது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், கேரளம், மேற்குவங்காளம், திரிபுரா ஆகிய மாநிலங்களில் மட்டும் அது செல்வாக்குக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் அமைப்பு 1958ல் அமிர்தசரசில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. போர் புரட்சி மற்றும் தீவிரக் கருத்தியலைக் கைவிடும் பொருட்டு கட்சியின் அரசியலமைப்பு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. கட்சியின் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கென சட்ட மன்ற வகையிலான மக்களாட்சி முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கட்சியின் கட்டமைப்பு, மக்களாட்சி முறையிலான மைய அதிகார ஒருமிப்புக் கொள்கையின் மீது அமைந்துள்ளது. உள் கட்சி ஜனநாயகம், மையத் தலைமை ஆகிய நியதிகளின் மீது மேற்சொன்ன கொள்கை நிலவுகின்றது. கட்சிக்குள் அதன் நடவடிக்கையைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கென்று நிலவும்

வாக்குவாதச் சுதந்திரத்தை உள்கட்சிச் சனநாயகம் என பொருள் குறிக்கின்றது. வாதங்களை அடுத்து, செயல்திட்டம், ஒன்றைத் தலைமை தீர்மானித்தவுடன், கட்சியின் உறுப்பினர்கள் ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து, வழிகாட்டு நெறிகளுக்கு உட்பட்டு செயல்படுகின்றனர்.

கட்சியின் துவக்கநிலை அமைப்பு 'கிளை' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கிராமம், பஞ்சாயத்து, நகராட்சிப் பிரிவு, தொழிற்சாலை போன்ற பலவற்றின் அடிப்படையில் அது அமைந்துள்ளது. கட்சியின் கொள்கை நூல்களை விற்பனை செய்தல், கட்சி உறுப்பினர் கட்டணங்களை வசூலித்தல் போன்றவை அதன் பணிகளாகும். கட்சிக் கிளையின் மேல் நிலைகளில் வட்டார மன்றம், மாவட்ட மன்றம், மாநில மன்றம் மற்றும் தேசிய மன்றம் ஆகியவை உள்ளன. கட்சியின் அரசியலமைப்பைச் செயல்படுத்துதல், கட்சி மாநாடுகளைக் கூட்டுவித்தல் மற்றும் மைய நிர்வாகக் குழுவிற்குத் தேர்தலை நடத்துதல் போன்ற ஒவ்வொரு முக்கியமான பணியினையும் தேசிய மன்றம் நடத்திவைக்கின்றது. மைய நிர்வாகக் குழு தனது பணிகளைக் கையாள்வதற்குத் தேவையான அமைப்புகளை அமைத்துக் கொள்ளலாம். கட்சியின் மேல் நிலையில் தலைவரும் பொதுச் செயலரும் உள்ளனர். இவ்வகையான கட்சியின் அமைப்பு தனிநபர் வழிபாடு எழுவதைத் தடை செய்கின்றது. அது அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி, மக்களாட்சி முறையில் கட்சி செயல்படுவதற்கு வலிமையூட்டுகின்றது. தனது பாமரத் தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள இவ்வமைப்பு கட்சிக்குத் துணைபுரிகின்றது.

இந்தியத் பொதுவுடைமைக் கட்சி மார்க்கிசிய லெனினுடைய சிந்தனையை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கின்றது. அதே சமயம், அது நாடாளுமன்ற முறையிலான பொதுவுடைமைத் தத்துவத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. பொது மக்களின் அக்கறைக்குப் புறம்பான அல்லது எதிரான பிற்போக்குச் சக்திகளை முறியடிப்பது அதனுடைய குறிக்கோளாகும். முதலாளித்துவ மக்களாட்சியின் ஓர் உறுப்பாயுள்ள நாடாளுமன்றத்தை மக்கள் விருப்பத்தின் உண்மையான ஒரு கருவியாக உருமாற்றம் செய்வதை விரும்புகின்றது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி பின்வரும் கொள்கைகளிலும், செயல்திட்டங்களிலும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

1. வங்கிகளைத் தேசிய மயமாக்குதல்.
2. இந்திய முற்றுரிமைகளையும், தனியார் வசமுள்ள அயல்நாட்டு தொழில் நிறுவனங்களையும் அழித்தல்.
3. அரசுப் **பொது**த்துறையின் எல்லையை விரிவாக்குதல்.
4. அரசு வணிகத்தை மேற்கொள்ளுதல்.
5. அயல்நாட்டு மூலதனத்தைத் தடுத்து நிறுத்துதல்.
6. அதிரடியான வேளாண்மைச் சீர்த்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்.
7. அணிசேரா அயல்நாட்டுக் கொள்கையை கடைபிடித்தல்.
8. காலனி ஆதிக்கம், ஏகாதிபத்தியம் இனவெறி ஆகியவற்றை எதிர்த்தல்.

மார்க்கிசிய இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி 1964 ஆம் ஆண்டில் பிளவுண்டது. சீன-ரஷ்ய உறவுகளின் உள்கட்சிப் பிளவு இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி உடைந்ததற்குக் காரணமாய் இருந்தது. பொதுவுடைமை அல்லது கம்யூனிசத் தலைவர்கள் நாட்டில் நிலவிய அரசியல், பொருளாதார நிலவரங்களை மதிப்பீடு செய்வதில் கருத்து வேற்றுமைகளைக் கொண்டிருந்தனர். மேலும், ஓர் அணியைச் சேர்ந்தத் தலைவர்கள் நேருவின் அரசாங்கத்திற்குத் தமது ஆதரவை வழங்க விரும்பினர். ஆனால் மற்ற அணியின் தலைவர்கள், காங்கிரசை பிற்போக்கான கட்சி என்று கூறி அதற்கு கடுமையான எதிர்ப்பினைக் கோரினர். அவர்களுடைய கருத்தியலான வேறுபாடுகளில் எவ்வுடன்பாடும் தோன்றவில்லை. இறுதியாக, மாற்று கருத்துக் கொண்டோர் தனிப்பட்ட ஒரு மாநாட்டை தெனாலி எனும் இடத்தில் 1964 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் நடத்தினர். அவர்கள் இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் டாங்கே அணியிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டனர்.

ஜோதிபாசு, ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிப் பாடு போன்ற தலைவர்களும், மற்றவர்களும் இந்திய (மார்க்கிசிய) பொதுவுடைமைக் கட்சி என்ற பெயரில் புதியதொரு கட்சியை அமைத்தனர்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

மார்க்கிசிய கட்சியின் அமைப்பு, முக்கியக் குறிக்கோள்கள், கொள்கைகள், ஆகியவை, இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியோடு பெரும்பாலும் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. கிளை மட்டத்திலிருந்து மேல் நிலை வரை, கட்சியின் கட்டமைப்பிற்கு ஆதாரங்களாய் மக்களாட்சிச் சமதர்மம், உள்கட்சி சனநாயகம் ஆகிய நெறிகள் அமைந்துள்ளன. பாமரமக்களுடன் உயிர்ப்பான இணைப்பைக் கிளை பெற்றுள்ளது. இந்தியாவின் புரட்சிகரமான இயக்கம், தனக்கே உரித்தான செயல்வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதில் மார்க்கிசியக் கட்சி பற்றுறுதி கொண்டுள்ளது. சீனாவின் அல்லது ரஷ்யாவின் உருமாதிரி எதுவும் இந்தியாவிற்குப் பொருத்தமுடையதாக இருக்க முடியாது என்றும் அது நம்புகின்றது. மார்க்கிசியக் கட்சியின் சின்னம் ஒரு சுத்தி, அரிவாள் மற்றும் நட்சத்திரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, மார்க்கிசியக் கட்சி ஆகியவற்றின் கருத்தியல் வேறுபாடுகள்

ஒரு சில பொதுவான இலட்சியங்களையும் செயல் திட்டங்களையும் தவிர, இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும், இந்திய மார்க்கிசிய கட்சியும் பின்வரும் கருத்தியலான வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

1. தொழிலாளர் வர்கத்தின் தலைவர்களால் மட்டுமே இந்தியாவில் புரட்சியைக் கொண்டு வர முடியும் என்று மார்க்கிசியக் கட்சி கருதுகின்றது. ஆனால், ஏனைய மக்களாட்சிச் சக்திகளோடு நெருக்கமான உறவினைக் கொள்வதன் வாயிலாக சமுதாய உருமாற்றத்தை அடைய முடியும் என்று இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சி நம்புகின்றது.

2. தற்பொழுது செயல்பாட்டில் உள்ள அரசை அகற்றுவதிலும், அதன் இடத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினால், வழி நடத்திச் செல்லப்படும் மக்களுடைய சனநாயக அரசு ஒன்றை இடங்கொள்ளுமாறு செய்வதிலும், மார்க்கிசியக் கட்சி நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, தேசிய மக்களாட்சி முன்னணி ஒன்று அமைக்கப்படும் கருத்திற்கு ஆதரவாக உள்ளது. தற்போதைய அரசாங்க முறை அகற்றப்படுவதை அது

எதிர்க்கவில்லை. காலப் போக்கில் பிற்போக்குச் சக்திகள் நீக்கப்பட்டு, கட்சியின் கைப்பிடிக்குள் அதிகாரம் வந்துவிடும் என்று அது கருதுகின்றது.

3. ஆளும் வர்க்கத்தினர் தாமாக முன் வந்து ஒரு போதும் அதிகாரத்தைக் கைவிடமாட்டார்கள் என்பதில் மார்க்கிசியக் கட்சி நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. எனவே தேவையின் பொருட்டு வலிமையைக் கையாள அது விரும்புகின்றது. இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி வன்முறையற்ற சாதனங்களில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. பொது மக்களுடைய விருப்பத்தின் அடிப்படையில் ஒரு தூய்மையான கருவியாக நாடாளுமன்றத்தை உருமாற்றம் செய்வது அதன் குறிக்கோளாகும்.

பாரதீய ஜனதாக் கட்சி

பாரதீய ஜனதாக் கட்சியின் முன்னோடியாகப் பழைய பாரதீய ஜன சங்கம் உள்ளது. ஜன சங்கத்தின் மூலத்தோற்றம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்துத் தேசியம் பெற்ற தோற்றத்துடன் இணைந்துள்ளது. 1875ல் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆரிய சமாஜத்தை நிறுவினார். வட இந்திய இந்துக்களிடையே புதியதொரு ஊக்கத்தை அது உருவாக்கியது . இந்துமதப் புத்துயிர் இயக்கத்திற்குத் தூண்டுதலையும் அது வழங்கிற்று. பின்னர் இந்து மகா சபை, ஜன சங்கம் அகியவற்றின் அடிப்படையான நியதிகளாகப் புதிய கருத்துக்கள் அமைந்தன. 1925ல் கேசவ் ஹெட்கேவார் என்பவர் ராஷ்டிரிய சுயம் சேவச் சங்கத்தை (ஆர்.எஸ்.எஸ்) ஒரு கலாச்சார அமைப்பாக அமைத்தார். இந்து சமுதாயம் புத்துயிர் பெறுவது அதன் நோக்கமாயிருந்தது. ஷியாம பிரசாத முகர்ஜி என்பவர் 1951ஆம் ஆண்டில் ஜனசங்கத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார். ஜனசங்கம் இந்து மகாசபை, ஆர். எஸ். எஸ். ஆகியவற்றின் ஆதரவைப் பெற்றது. 1952 முதல் 1971 வரை இக்கட்சி நிலையான வளர்ச்சியைப் பெற்றது.

1977ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் மக்களவைத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. ஜனசங்கம், காங்கிரஸ் (அமைப்பு) மக்களாட்சிக்கான காங்கிரஸ், பாரதீய லோக்தளம் மற்றும் சமதர்மக் கட்சி ஆகியவை, ஜனதா கட்சி என்னும் ஒரு கொடியின் கீழ் வந்தன. ஜனதா கட்சி

170 இடங்களில் வெற்றி பெற்று மொரார்ஜி தேசாயைப் பிரதம அமைச்சராகக் கொண்டு அரசாங்கத்தை அமைத்தது. ஏ.பி. வாஜ்பாய் போன்ற ஜன சங்கத் தலைவர்கள் காபினெட் தகுதி கொண்ட அமைச்சர்களாயினர். ஆனால் ஜனதா கட்சி 1980ல் பிளவுபட்டது. இதையடுத்து, ஜனசங்கத்தின் தலைவர்கள் தமது கட்சியைப் புனரமைத்துப் பாரதீய ஜனதா கட்சியாகப் பெயர் மாற்றம் செய்தனர். “ஜனசங்கம்” என்ற சொற்கள் கைவிடப்பட்டன. அதுமுதற்கொண்டு தனது தனிப்பட்ட அடையாளத்தைப் பாரதீய ஜனதாக் கட்சி வெளிப்படுத்தி வருகின்றது. திரு.ஏ.பி.வாஜ்பாய் மற்றும் திரு.எல்.கே.அத்வானி தலைமையில் தேசிய கட்சியானது பாரதீய ஜனதா கட்சி பிற அரசியல் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து 1998ல் மத்தியில் அரசாங்கம் அமைத்தது.

காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உள்ளதைப் போல, அதனுடைய அமைப்பும், மக்களாட்சித் தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. தாமரை மலர் பாரதீய ஜனதாக் கட்சியின் தேர்தல் சின்னமாகும்.

பாரதீய ஜனதாக் கட்சியின் கருத்தியல் நெறிகள்

1. பாரதீய ஜனதாக் கட்சி மக்களாட்சியை ஒரு அரசாங்க வகையாகவும், வாழ்க்கைப் போக்காகவும் ஆதரிக்கின்றது. இந்து மக்களாட்சி அரசில் அது நம்பிக்கை பூண்டுள்ளது. பாரதீய சமஸ்கிருதி மற்றும் மரியாதை ஆகியவற்றின் மீதான அரசியல் பொருளாதாரச் சமூக மக்களாட்சியை அது கடைப்பிடிக்கின்றது.

2. வலிமையான ஒரு தேசத்தை நிர்மாணிக்கும் பொருட்டு, அனைத்துக் குடிமக்களின் சமவாய்ப்பு மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றுக்கு அது உறுதியளிக்கின்றது.

3. தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் முக்கியதுவத்தை அது வலியுறுத்துகின்றது. அரசியலும் பொருளாதாரமும் பன்முகத்துடன் பரவலாக்கப்படுவதை அது அன்புடன் ஆதரிக்கின்றது.

4. பாரதீய ஜனதாக்கட்சி சுதேசிப் பொருளாதாரத்தை ஆதரிக்கின்றது. அடிப்படையானதும், இராணுவப் பாதுகாப்பிற்கும் உரிய தொழிற்சாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்படும் நெறியினை அது கடைப்பிடிக்கின்றது.

5. அயல்நாட்டுக் கொள்கையில், காங்கிரசுக்கு எதிர்ப்புடையதாய் பாரதீய ஜனதாக் கட்சி உள்ளது. “அணிசேராக் கொள்கை என்னும் பெயரில் நாட்டின் அக்கறைகளைக் காங்கிரஸ் தியாகம் செய்துள்ளது” என்ற உணர்வினை அது பெற்றுள்ளது. விட்டுக் கொடுக்கும் பரஸ்பரம் அல்லது இருதரப்பு அக்கறையின் மீது அயல்நாட்டுக் கொள்கை அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும், நாட்டின் சுய அக்கறையை மேம்படுத்துவதற்குரிய தேவையினையும் அது வலியுறுத்துகின்றது.

6. பொது வாழ்க்கையில் தூய்மை, பாதுகாப்பு, பொருளாதாரத் தேசியம் மற்றும் இந்துத்துவம் ஆகியவற்றைத் தனது கொள்கைத் திட்டங்களாகப் பாரதீய ஜனதாக் கட்சி அறிவித்துள்ளது.

ஜனதா தளம்

ஜனதா தளம் 1988ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் அமையப் பெற்று மக்களாட்சித் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இக்கட்சியின் அமைப்பு, பழைய ஜனதா கட்சியின் அமைப்பிற்கு இணையானதாகவே உள்ளது. ஜனதா தளத்தின் கொள்கைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் செயல் திட்டங்கள் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்ட எந்த ஒருவரும், கட்சியில் உறுப்பினராகலாம். ஆனால், அவர் 18 வயதினை அடைந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளதைப் போன்று, ஜனதா தளத்திலும் சாதாரண உறுப்பினர்களும், துடிப்புமிக்க உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கட்சிக்கு நேர்மையாக இருக்கும் பொருட்டு உறுதிமொழி ஒன்றினை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜனதா தளத்தின் நிர்வாகக் குழுவாக அதன் செயற்குழு அமைந்துள்ளது. கட்சியின் எந்த ஒரு பதவிக்குமென, செயல் துடிப்பான உறுப்பினர் ஒருவரே தேர்தலில் போட்டியிட முடியும். வட்டாரம், மாவட்டம், மாநிலம் மற்றும் தேசிய நிலைகளில் கட்சிக் குழுக்கள் உள்ளன.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

ஜனதா தளத்தின் கருத்தியல் நெறிகள்

ஜனதா தளத்தின் முக்கியமான கருத்தியலான உள்ளடக்கப் பொருள்களுள் சில பின் வருபவையாகும்.

காந்திஜியின் இலட்சியங்களுக்கும், மாண்புகளுக்கும் ஜனதா தளம் மதிப்பு கொடுக்கிறது. இந்தியாவில், மக்களாட்சிச் சமதர்ம அரசு ஒன்றினை நிர்மாணிக்க அது விழைகின்றது. மதச்சார்பற்ற மக்களாட்சியுடனும் சுதந்திரமான இலட்சியங்களுடனும் இக்கட்சித் தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ளது. அச்சமெனும் அடிமைத்தளையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க ஜனதா தளம் விருப்பம் கொண்டுள்ளது. இலஞ்ச ஊழலை அழித்து மாண்புறு அரசியலை மேற்கொள்ள அது ஆதரவு தருகிறது. (1) தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள் (2) சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலை நிறுத்தல் (3) அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் (4) நீதித்துறைக்கு மறு உயிர் ஊட்டம் பெறுமாறு செய்தல் (5) மக்களுடைய பலவகைச் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாத்தல் (6) நாட்டின் அடிநிலையான மக்களாட்சியை நிலை நிறுத்தல் (7) மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அளவில் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு, வலிமையானதொரு கூட்டாட்சி நாட்டைப் பெறுதல் (8) அரசியல், சமூகப் பொருளாதார நீதியை நிலைநாட்டல் போன்ற இன்னபிற அதன் மக்களாட்சி முறை மாண்புகளுள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஜனதா தளத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கை காந்தியக் கருத்தியல்களைச் சார்ந்துள்ளன. வேளாண்மை, குடிசை மற்றும் சிறு அளவுத் தொழில்களின் உச்சத் தன்மையை அது வலியுறுத்துகிறது. வேலை வாய்ப்பு உரிமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்ட ஒழிப்பு, தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு, ஒரு தேசிய வருமானம், கூலிகள் மற்றும் விலைவாசிகளைப் பற்றிய கொள்கை மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தணித்துக் குறைத்தல் போன்ற இலட்சியங்களையும் அது ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. சுயமான தொழில் சார்பிலும் அது நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. அயல் நாட்டுக் கொள்கையைப் பொறுத்து, காங்கிரஸை விட ஜனதா தளம் வெகுவாக வேறுபட்டிருக்கவில்லை. ஆனால், நமது தொழிற்சாலைகளுக்கு இழப்பு ஏற்படாதவகையில், அயல்நாட்டு முதலீடுகளை அது வரவேற்கின்றது.

மாநில அரசியல் கட்சிகள்

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

1916ல் பிராந்திய அரசியல் தமிழ்நாட்டில் உணரப்பட்டது. அச்சமயம், தற்போதைய தமிழ்நாடு, அன்றைய சென்னை மாநிலத்தின் ஒரு பிரிவாகத் திகழ்ந்தது. சென்னை மாநிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களுள் பிராமணர்கள் அனைத்து நிலைகளிலும் செல்வாக்கு உடையவர்களாக இருந்தனர். எனவே பிராமணரல்லாதவர்களின் உரிமைகள் நிலைநாட்டப்படவேண்டும் என்று உணரப்பட்டது. இந்நோக்கத்திற்கென, நடேச முதலியார் மற்றும் சிலரால் 1912ல் திராவிடச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் திராவிடச் சங்கம் நீதிக்கட்சி என்று பெற்றது. அது திராவிடக் கண்ணோட்டத்தையும் குறிக்கோள்களையும் கொண்டதாய் இருந்தது. 1944ல் பெரியார் திரு.ஈ.வெ.ராமசாமி தலைமையில் திராவிடர் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. திரு.சி.என்.அண்ணாதுரையும் அதில் சேர்ந்தார்.

திராவிடக்கழகம் ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்த இயக்கமாகும். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு, பெரியாருக்கும், அண்ணாவுக்கும் இடையே கருத்துவேறுபாடு தோன்றியது. அதன் விளைவாக 1949 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 17ம் நாளன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அண்ணா துவக்கி வைத்தார். 1949 முதல் 1957 வரை தி.மு.க. ஒரு சமுதாய அமைப்பாக மக்களுக்கு பணி ஆற்றியது.

நான்கு தென் மாநிலங்கள் உட்கொண்டதாய், தனிப்பட்ட ஒரு திராவிட நாட்டை உருவாக்கும் குறிக்கோளைத் தி.மு.க கொண்டிருந்தது. ஆனால் பிரிவினைவாதத்தை தடை செய்யும் பொருட்டு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் செய்யப்பட்டதால், 1963 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 23ம் நாளன்று திராவிட நாடு என்னும் கொள்கை கருத்தியலை அண்ணா கைவிட்டார். தி.மு.க வின் வரலாற்றில் இது ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. உதயசூரியன் தி.மு.க.வின் தேர்தல் சின்னமாகும்.

1957ல் முதன் முறையாகத் தி.மு.க தேர்தலில் போட்டியிட்டது. இதற்கடுத்து வந்த தேர்தல்களில் தி.மு.க. நிலையான வளர்ச்சியைப்

பெற்றது. 1967ல் நடைபெற்ற நான்காவது பொதுத்தேர்தல்களில் தி.மு.க ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது.

1967ஆம் ஆண்டின் தேர்தல் வெற்றிக்குப் பின்னர் அண்ணா முதலமைச்சரானார். அவர் 1969ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 3ஆம் நாள் வரை பதவியில் நீடித்திருந்தார்.

அண்ணாவின் மறைவுக்குப் பின் திரு.மு.கருணாநிதி தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சரானார். அவருடைய தலைமையின் கீழ். தேர்தல்களில் தி.மு.க. வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்துள்ளது.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

கட்சித்தலைவர் என்ற முறையில் திரு.மு.கருணாநிதி 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 13ம் நாளன்று கருத்து வேறுபாடு காரணமாக திரு.எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்களை கட்சியின் அடிப்படை உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து நீக்கினார்.

தி.மு.க விலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, 1972ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 18ஆம் நாளன்று, தனது சொந்த கட்சியை எம்.ஜி.ஆர் நிறுவினார். அதற்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அவர் பெயர் சூட்டினார். 1976ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 12ஆம் நாளன்று, எம்.ஜி.ஆர். தனது கட்சியின் பெயரை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று மாற்றினார்.

எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் தனது கட்சி திரு.சி.என். அண்ணாதுரை கொள்கைகளை பின்பற்றும் என அறிவித்தார். கட்சி தொடக்கத்திலிருந்து தற்போது வரை தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே மதிப்பையும் வரவேற்பையும் பெற்றுள்ளது. எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் டிசம்பர் திங்கள் 1987ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். அவர் மறைவுக்கு பின், கட்சி செல்வி.ஜெ.ஜெயலலிதா அவர்கள் தலைமையின் கீழ் பலமும், வரவேற்பும் பெற்றுள்ளது.

அ.தி.மு.க வின் அடிப்படை கருத்தியல் "அண்ணாயிசம்" ஆகும். ஏழ்மையையும் தீண்டாமையையும் ஒழிப்பதே அண்ணாயிசத்தின் அடிப்படை கொள்கை ஆகும். மேலும்

சுயமரியாதை, பகுத்தறிவு, சோசலிசம், சமூக சேவையும் அதன் கொள்கைகளாகும் கட்சி மாநில சட்டசபைக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும் நடக்கும் தேர்தல்களில் பங்கு கொண்டு தன்னுடைய கொள்கைகளுக்கு ஆக்க வடிவம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நம்புகிறது. முதல் முறையாக அ.தி.மு.க 1973ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் திண்டுக்கல் நாடாளுமன்ற தொகுதியில் தேர்தலை சந்தித்தது. மொத்தத்தில் 52 சதவிகித வாக்குகளை பெற்றது. திரு.காமராஜின் காங்கிரஸ் (ஓ) இரண்டாவது, தி.மு.க மூன்றாவது இடத்தை பெற்றது. இந்தத் தேர்தல் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பிரதான கட்சிகளின் தேர்தல் முடிவை நிர்ணயிக்கக்கூடிய திருப்புமுனையாக இருந்தது.

தெலுங்கு தேசம்

தி.மு.க போன்று இது ஒரு மாநில அரசியல் கட்சியாகும். என்.டி.ராமராவ் தெலுங்கு தேசக் கட்சியை 1982 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சுத் திங்கள் 29ம் நாள் தோற்றுவித்தார். திரைப்படத்தில் பல்வேறு வேடங்களில் நடித்து புகழ்பெற்றார். இதனால் பலதரப்பு மக்களையும் தன் பக்கம் ஈர்த்துக் கொண்டார். அவரை மக்கள் ஒரு தெய்வ நிகர் திருமகனாகப் போற்றி நடந்தனர்.

தெலுங்குதேசம் கட்சி 1983, 1985, 1994 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற ஆந்திர மாநிலச் சட்டப்பேரவைத் தேர்தல்களில் வெற்றியடைந்தது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் முதல் அமைச்சராக திரு.என்.டி.ஆர் அவர்கள் அம்மாநில மக்களுக்கு ஏழ்மையை அகற்றுவதிலும், வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்துவதிலும் பாடுபட்டார். இவருக்கு பின் 1995ல் திரு.என்.சந்திரபாபுநாயுடு தொடர்ந்தார். இவர் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தை முன்னேற்ற பல முக்கிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். தகவல் தொழில் நுட்பத்தில் இவரது முயற்சி எல்லோர் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. திரு.ஏ.பி.வாஜ்பாய் அரசுக்கு இவருடைய அரசு வெளியிலிருந்து ஆதரவு அளித்தது. 2004ஆம் ஆண்டு மக்களவைக்கு தேர்தல் நடைபெற்றது. அதே சமயம், ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்திற்கும் மாநில சட்டமன்ற தேர்தல் நடைபெற்றது. திரு.சந்திரபாபு நாயுடு தலைமையின்கீழ் இயங்கும் தெலுங்கு தேசம் கட்சி தோல்வி அடைந்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 2004ஆம் ஆண்டு மே மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்தது.

இலக்குகளும் குறிக்கோள்களும்

1. மத்திய, மாநில அரசுகளிடையே நல்லுறவு
2. மக்கள் முன்னேற்ற திட்டங்கள்
3. திட்டமிடுதலின் போது மாநிலத்தின் ஈடுபாடு
4. தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள்
5. கட்சி தாவல் தடை செய்தல்.
6. தேர்தல் செலவினங்கள் அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும் போன்றவைகள் ஆகும்.

அகாலி தளம்

இது சமயம் சார்ந்த அரசியல் கட்சியாகும்.தொடக்கத்தில் மாஸ்டர். தாராசிங் என்பவர் இதற்கு தலைவராக இருந்தார். இக்கட்சி பஞ்சாபி மொழி பேசும் மக்கள் கொண்ட பஞ்சாபி சுபா என்ற சுதந்திர மாநிலம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்தது. இதற்கு பிறகு பஞ்சாப், அரியானா என்ற 1996ல் பஞ்சாபி மொழி பேசும் பஞ்சாப் மற்றும் ஹிந்தி மொழி பேசும் அரியானா மாநிலங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன.

இதர பிரதேச கட்சிகள் போல அகாலிதளமும் 1967ம் ஆண்டு முதல் தேர்தலில் பங்கேற்று சட்டமன்றம், மற்றும் நாடாளுமன்றத்திற்கு போட்டியிட்டு வருகிறது. இக்கட்சி பாரதீய ஜன சங்கம் அல்லது ஜனதா கட்சி அல்லது பாரதீய ஜனதா கட்சியோடு கூட்டு வைத்து தேர்தலில் வெற்றி பெற்று கூட்டணி அரசாங்கம் அமைத்து ஆட்சி செய்து வருகிறது. இக்கட்சியுடைய முக்கியமான கோரிக்கை சண்டிகர் நகரை பஞ்சாப் மாநிலத்தின் தலைநகரமாக்க வேண்டும் என்பதாகும். பஞ்சாப் மற்றும் அரியானா மாநிலங்களுக்கிடைய ரவி மற்றும் பியாஸ் நதிகளின் நீர்பங்கீடு இரு அரசாங்கங்களுக்கும் ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்பது மற்றதுமொரு முக்கியமான கோரிக்கை ஆகும். சீக்கியர்களுடைய ராணுவ பண்பாடு நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப இந்திய ராணுவத்தில் நியாயமான எண்ணிக்கையில் அவர்களுக்கு பதவிகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். என்பது இன்னும் ஒரு சிறப்பு கோரிக்கை ஆகும். இதர சிறு சிறு கோரிக்கைகள் பின்வருமாறு.

1. கிறித்துவர்களுடைய புனித தலைநகரமான வாடிகன் நகருக்குத் தரப்படும் அதே முக்கியத்துவம் அமிர்தசரஸ் நகருக்கும் தரப்படவேண்டும்.

2. உள்நாட்டில் வானவெளியில் செல்லும் விமானங்களில் சீக்கியர்கள் அவர்களுக்கே உரிய தலைப்பாகையும் கிரிபான் என்னும் கத்தி போன்ற ஆயுதத்தை எடுத்து செல்ல அனுமதி வேண்டும்.

3. அரியானா மாநிலத்தில் பஞ்சாபி மொழி இரண்டாவது அரசாங்கமொழியாக அறிவிக்கப்படவேண்டும்.

4. அரியானா கட்டுப்பாட்டிலுள்ள உள்ள பக்ரா அணைக்கட்டின் நிர்வாகம் பஞ்சாப் அரசாங்கத்திற்கு மாற்றப்படவேண்டும்.

1980ம் ஆண்டு முதல் அகாலி அரசியல் அதன் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தது. அது மத்திய அரசாங்கத்தில் பஞ்சாப் மாநிலம் சம்மந்தமான கொள்கைகளை நடைமுறையில் பல பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியது. 20 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும் இன்னும் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பல கோரிக்கைகள் இருந்துவருகின்றன என்பது கவனத்துக்குரியது.

பிரதேச அரசியல் கட்சிகளில் வேறு சில கட்சிகளும் முக்கியமானவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளில் அஸ்ஸாம் கன பரிஷத், காஷ்மீரில் தேசிய மாநாட்டு கட்சி மற்றும் மக்கள் விருப்ப கட்சி குறிப்பிட தகுந்தவைகளாகும்.

முடிவுரை

மேலே தரப்பட்டுள்ள தேசிய மற்றும் பிரதேச வாரியான கட்சிகள் பற்றிய அமைப்பு மற்றும் கொள்கைகள் அக்கட்சிகளால் பின்பற்றபடுவையாகும். எப்போது எந்த சூழ்நிலைகளில் இவைகள் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்று அரசாங்கம் அமைத்தன என்ற விவரங்கள் இப்பகுதியில் தரப்படவில்லை. இவை பற்றிய விளக்கங்களுக்கு நூல் பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ள அரசியல் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்களிலிருந்து படித்து அறியவும்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

வினாக்கள்

பகுதி அ

I. சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக

1. இந்திய அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த ஆண்டு
   (அ) 26 சனவரி 1950
   (ஆ) 15 ஆகஸ்டு 1947
   (இ) 26 சனவரி 1947
   (ஈ) 15 ஆகஸ்டு 1945
2. 42வது சட்டத் திருத்தம் நடைமுறைக்கு வந்த ஆண்டு
   (அ) 1947 (ஆ) 1976
   (இ) 1967 (ஈ) 1950
3. மாநில அவையின் மொத்த உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை
   (அ) 220 (ஆ) 230
   (இ) 250 (ஈ) 200
4. மககள் அவையின் மொத்த உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை
   (அ) 552 (ஆ) 545
   (இ) 500 (ஈ) 550

II. கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக

5. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் இந்தியாவின் ________ குடிமகன் ஆவார்.
6. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் ________ தலைவர் ஆவார்.
7. இந்தியப் பிரதம அமைச்சர் ________ தலைவர் ஆவார்.
8. இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு தலைமை நீதிபதியையும் மற்றும் ________ நீதிபதிகளையும் கொண்டிருக்கும்.

9. இந்தியத் தலைமை நீதிபதியும் மற்ற நீதிபதிகளும் ________ நியமிக்கப்படுவார்கள்.

III. பொருத்துக

10 மக்கள் அவை உறுப்பினராக வயது - 25 ஆண்டுகள்
11. மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராக வயது - 30 ஆண்டுகள்
12. துணைக் குடியரசுத்தலைவர் ஆவதற்கு வயது - 35 ஆண்டுகள்

பகுதி ஆ

13. காந்தியக் கொள்கைகள் பற்றி விவரி.
14. அமைச்சரவை பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
15. மக்கள் அவை தலைவரின் பணிகள் என்ன?

பகுதி இ

16. காபினெட்டின் அம்சங்கள் மற்றும் பணிகள் யாவை?
17. இந்தியப் பிரதமரின் பங்கு பணியினை விவரிக்க.
18. மாநிலக் கட்சிகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி விவரி.
19. மக்கள் அவையின் அமைப்பு பற்றி விவரி.
20. நடாளுமன்றத்தின் பணிகள் யாவை.
21. இந்திய உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு பற்றி கட்டுரை வரைக.
22. திராவிட அரசியல் கட்சிகளின் குறிக்கோள்கள் பற்றி விவரி.

பகுதி ஈ

23. இந்திய அரசியலமைப்பின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?
24. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்கள் யாவை?
25. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றத்தை வரையறு.